

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

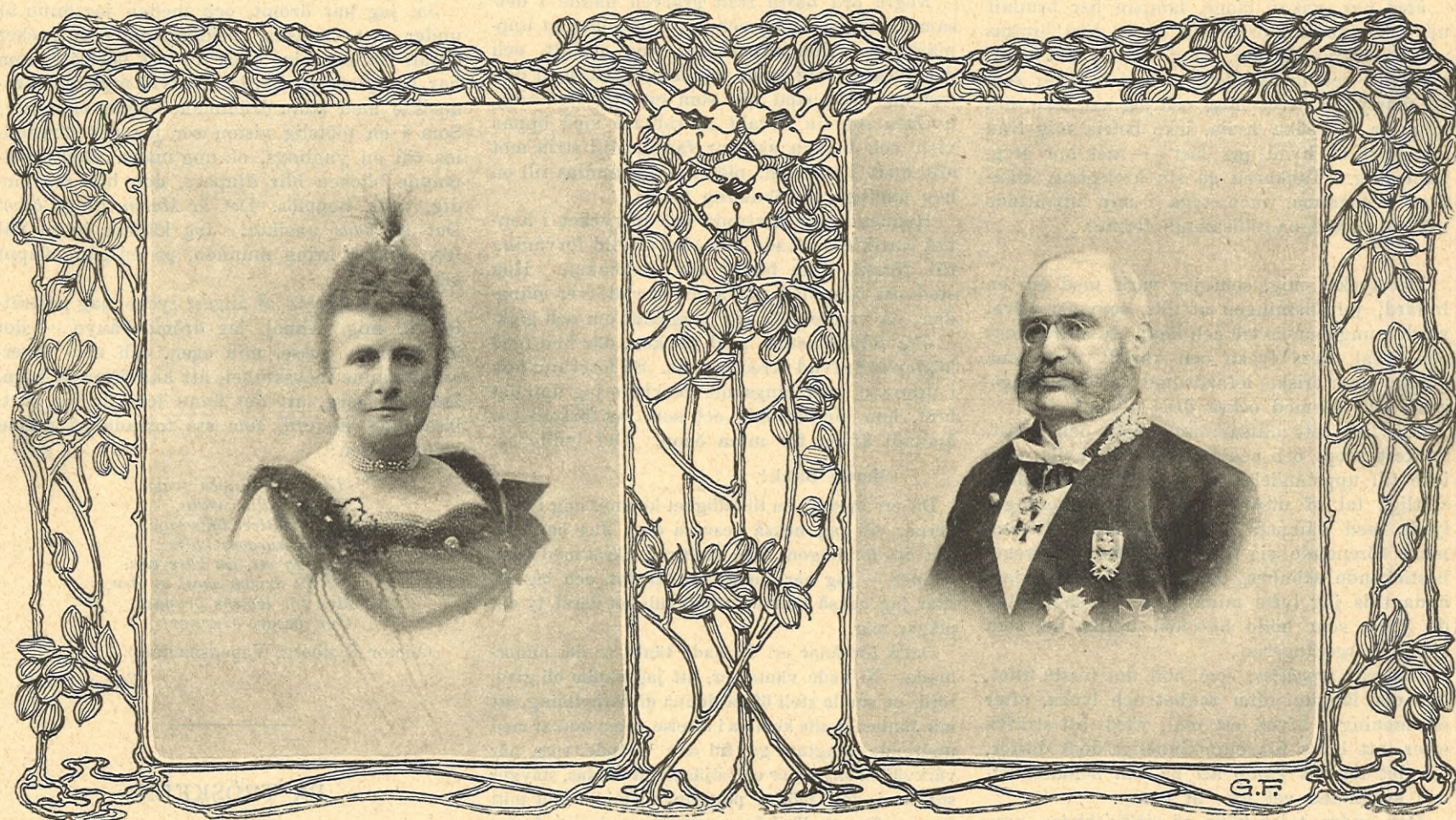
FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET

N:R 8 (791).

LÖRDAGEN DEN 22 FEBRUARI 1902.

15:DE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 6:— IDUNS PRAKTUFPLAGA » 8:— IDUNS MODETIDN. MED PL. » 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. » 3:—	UTGIFNINGSTID: HVARJE LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 10 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRÖGATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	--	---	---	---

FRU SIGRID DICKSON, FÖDD SPARRE.

Hoffotograf C. V. Roijker foto.

ÖFVERSTÅTHÅLLAREN ROBERT DICKSON.

VÅRT NYA ÖFVERSTÅTHÅLLARPAR.

FÖRRA VECKANS FREDAGSKONSELJ skedde den länge motsedda utnämningen af ny öfverståthållare för Stockholms stad och föll därvid konungens val, som ryktet redan på förhand bebådadt, på hittillsvarande landshöfdingen i Malmöhus län hr *Robert Dickson*. Det är icke någon lätt uppgift att på den ansvarsfulla posten efterträda en man af friherre Tamms stora duglighet och allmänna popularitet, men hufvudstaden hyser en varm tillförsikt, att förhållandet mellan dess olika befolkningslager och den nytunnade öfverståthållaren, som nu i egenskap af dess främste styresman med sin maka drager in i det ärevördiga Tessinska palatset på Slottsbacken, allt framgent måtte kännetecknas af samma uppriktiga allmänanda, samma förstående välvilja och samma flärdfria manlighet, som städse utmärkt företrädaren.

I samma konselj utsågs till landshöfding Dicksons ersättare i Malmöresidenset ledamoten af första kammaren, f. d. ryttmästaren *Gustaf Tornérhjelm*. Vi smycka i dag vår första sida med bilderna af vårt nya öfverståthållarpar; i nästa n:r skola vi bringa porträtt af landshöfdingen och fru *Tornérhjelm* samt några vyer från deras ståtliga skånska lifgods *Vrams-Gunnarstorp*.

Robert Dickson är son till d:r *Charles Dickson* och dennes maka *Amalia Ekström*. Född i Göteborg den 27 november 1843, har han gjort sina juridiska studier i Uppsala, sina läroår som ämbetsman först i Svea hofrätt och sedan i Skånska hofrätten, där han avancerade till assessor 1880. Tre år senare blef han ordinarie revisionssekreterare och samma år expeditionschef i finansdepartementet, där han kvarstod till den Thempanderska ministärens fall och alltså under ett par år till närmaste chef hade samme man, som han nu efterträdt på öfverståthållarestolen i Stockholm. Under någon del af 1888 var han t. f. landshöfding i Örebro under *Axel Bergströms* justitieministertid och blef senare på året utnämnd

till landshöfding i Jönköping, hvarifrån han 1892 förflyttades till den landshöfdingstol i Malmö, som han nu lämnar.

Från och med 1892 har han tillhört första kammaren, vald först af Jönköpings läns landsting och sedan af Malmö stad. Inom kammaren har han valts till ledamot af åtskilliga tillfälliga och särskilda utskott. Vidare har han varit ordförande i 1891 års kommitté för frågan om beskattningen på maltdrycker och hvitbetssocker-tillverkningen samt i 1899 års lagstadgekommitté.

Sigrid Dickson, född *Sparre*, såg dagens ljus i S:t Petri församling i Malmö den 23 januari 1853 och är dotter af kammarherren och ombudsmanen för riksbankens afdelningskontor i Malmö *Sigge Sparre* samt hans maka *Adèle Pejron*. Vid 6 års ålder flyttade den unga flickan med sina föräldrar till egendomen *Säby* i Östergötland, som af familjen innehades till år 1868, då flyttning skedde till *Kristianstad*. Det var där hon stiftade bekantskap och den 5 juni år 1875 ingick äktenskap med dåvarande vice häradshöfdingen, adjungerade ledamoten i Skånska hofrätten *Robert Dickson*. Sedan denna dag sammanfaller naturligtvis de båda makarnes lefnadslopp.

EN DRÖM. »MARTIN BIRCK»
TILLÄGNAD.

JAG FICK en gåfva till jul, en bok, af hvilken jag väntade mig glädje, då jag hört den omnämnd som ett sällsynt fint och själfullt konstverk. Kanske hade jag sett en och annan efter dess läsning, visserligen erkännande den glänsande stilistiska förmåga, hvarmed den var skriven, dock med en ogillande hufvudskakning eller med ett beklagande af dess moraliska halt lägga den ifrån sig, men detta snarare ökade än minskade mitt intresse att en gång, då julen var öfver, själf få taga del af den.

Så låg den då där bland mina julgåfvor, men sjukdom nödgade mig att uppskjuta läsningen tills vidare.

Här sitter jag nu ändtligen, efter att ha offrat en god del af natten på min bok, och hvad jag känner, icke är det glädje öfver bekantskapen med Martin Birck.

Jag har vakat länge, lampan har brunnit ut, och januarimorgonens bleka ljus brottas med mörkret därute. Jag är mycket trött, andligen och lekamligen, men det ligger som en martyngd öfver mig, och jag kan icke röra mig för att söka hvila, icke befria mig från intrycket af hvad jag läst — det har bergtagit mig. Tankarna gå sin kretsgång, ständigt densamma, men taga i min uttröttade hjärna sina egna sällsamma former.

*

Det tyckes mig, som jag varit med om en likfärd, jordfästningen af allt, som ger lifvet värde: ungdomens tro och hopp, dess drömmar och ideal, dess lycka och kärlek, dess rena glädje, dess friska lefnadsmod och handlingskraft och därmed också dess lifslust.

Jag har sett alltsammans dödt och liföst, vackert svept och nedlagdt till evig hvila, men icke till uppståndelse. Jag har hört tal hållas, ståtliga tal af utsökt form; hört sorgesånger ljuda med dämpadt vemodiga toner, alltsammans förenande sig till en sorgfest af säreget bestickande skönhet, och gripen lyssnade jag, ända tills jag lyfte mina ögon och såg hvilka de voro, som höllo liktalen, hvilka de, som sjöngo sorgesångerna.

Det var *svagheten*, som höll det första talet, det om längtan efter renhet och lycka, efter en mening i lifvet, ett mål, värdt att sträfva efter, att lefva för, oupphinnligt dock därför, att det fordras kamp att nå och behålla det, och svagheten vet icke af kamp.

Det andra talet hölls af *själfviskheten*, men väl förklädd till en grubblare af den sort, som alltid vinner sitt auditorium, därför att det egna *jaget* är medelpunkten för alla dess tankar och känslor.

Det var *nytningslystnaden* med sin mångstämmiga kör, som sjöng dödssången öfver drömmar och ideal, öfver renhet och själfukt, öfver den kärlek, som har lifskraft för mer än ett ögonblick, öfver allt, som ger ungdomen dess höghet och helgd, dess skönhet och styrka.

Jag betraktade så åhörarskaran, som samlats kring grafven, omgifven af den dystra, högresta vakten af svarta, aflöfvade popplar under en tung, sollös himmel, och jag mötte nästan endast unga ansikten, däribland Martin Bircks egen bleka profil med den djupa, svärmodiga blicken och det slappa draget kring den finskurna, känsliga munnen. De voro nog icke så få, som med samma uttryck af maktlös sorg, stirrade ned i grafven, eller åtminstone med en beklagande axelryckning, en undertryckt suck gåfvo sin saknad tillkänna, men de flesta voro de, som med illa dold tillfredsställelse sågo grafläggas hvad för dem

inneburit kraf, besvärliga att fylla, tryckande bojer för den enda lifsglädje, de begärde.

Där var också ett och annat ungt ansikte jag såg vanställas af ett leende, så skadeglådtycyniskt och rått, att mitt hjärta snördes tillsammans af sorg och afsky.

En skugga gled förbi mig, där jag hade min plats i yttersta ledet af åhörarskaran. Jag såg upp, och en ung flicka stod framför mig. Hvar hade jag sett det ansiktet förr? Mindes jag det icke leende och lyckligt, med ögonen strålande glada, unga, med solskenet skimrande öfver det guldbruna håret? Ah, det var ju Harriet Skotte!

Berodde det på den sollösa dagen eller den svarta dräkten, hon bar, att hon nu tycktes mig så blek och linjerna i hennes unga ansikte så stränga? Hennes ögon voro sänkta och hennes stämma tonlös, då hon hastigt och lågt mumlade: »Gif Martin Birck detta!» och lade i min hand ett öppet bref. Hon lyfte ögonen, och hennes blick mötte min. Det mörka, grubblande uttrycket däri slog mig.

Några ord borta från grafven nådde i det samma hennes öra, och hon blef plötsligt uppmärksam. Hon rätade sin fina gestalt, och det tycktes mig, som om hon vuxit med det samma. Hon stod där som en ung drottning, hvilken ser sin livvakt af riddare med öppna vizir och blanka sköldar färdiga till strid mot allt ondt i världen, plötsligt förvandlas till en hop ömkliga, jordbundna trälar.

Hennes ögon blixtrade och uttrycket i hennes ansikte skiftade från harmfylld förvåning till förakt, från förakt till medömkan. Hon stod ett ögonblick stilla och såg utöfver mängden; så vände hon sig långsamt om och gick.

Jag följde henne med blicken, där hon med högburet hufvud skred framåt. Så försvann hon i dimman, och långsamt vecklade jag upp det bref, hon lämnat mig och som jag förstod var ämnadt äfven för mina ögon. Det lydde så:

»Martin Birck!

Då ert bref af en tillfällighet kommit mig i händerna, vill jag också besvara det. Jag har icke läst det för någon, icke »fnittrat» däråt med mina vänner — jag har endast bränt det, och jag önskar jag också kunde bränna minnet däraf, ty det plågar mig.

Detta förvånar er. Ni hade tänkt er det annorlunda. Ni hade väntat er, att jag skulle bli glad, rörd, en smula stolt öfver denna diktarhyllning, att min fantasi skulle komma i rörelse, mina tankar med undrande längtan gå till den okände, som, när vårkvällen skymmer och stjärnorna tändas, smyger sig in i den mörka portgången midt emot mitt fönster för att därifrån uppfånga en skymt af mig. Att jag skulle gömma ert bref, som man gömmer ett vackert ungdomsminne, ett minne, som jag, en gång gammal och grå och nedtyngd af tillvarons tröstlösa enahanda», skulle taga fram och betrakta med en vemodig undran, om det var däri det rätta lyckofröet låg gömdt.

Det hade kanske *kunnat* vara så, Martin Birck — ni är mig icke så främmande som ni tror — om icke en falsk ton ljudit i den vackra melodien, ett missljud i den skära stämningen, om jag icke, just då jag räckte ut min hand mot er, gripen af en önskan att leda er ur skuggan ut i Guds klara solsken, mött blicken i edra ögon, samma blick, brännande, besudlande, hvarmed ni ser på »de kvinnor, som göra er den stora glädjen att besöka er om natten i edra drömmar.» Och det blef icke *jag*, som ledde er ut i ljuset, det blef *ni*, som för en stund lyckades draga mig öfver i skuggan till er. Icke den svalkande skuggan af ett högt träd, däri himlens alla friska vindar spela och fåglarne sjunga, utan i skymningen af en trång gränd, där ångestfylt kvalm slår mig tillmötes, och därifrån ni själf blickar ut öfver lifvet med ögon så invanda vid mörkret, att de bländas af dagens

ljus och därför icke heller kunna se slut, så skumma, att de icke längre kunna spegla himlens rena blå och därför heller aldrig kunna se in i mina med den blick jag, trots er, ännu drömmer om att en gång möta i den mans ögon, hvars rätt allena det blir att kalla mig sin älskade.

Er hand är det, Martin Birck, som iskänkt åt mig den första droppen af det gift, hvilket Gud allena vet hur långt det kan bringa sitt förstörelseverk: tviflets, misstrons, hopplöshetens förtärande gift, och skulle ni aldrig mer komma att se mig »vandra i solskenet, leende åt mina egna lyckliga tankar», så vet ni också hvems skulden är.

HARRIET SKOTTE.

*

Ofrivilligt såg jag upp från papperet och mina ögon sökte Martin Birck. Drömde jag? Borta var den smyckade grafven, borta begravningsgästerna, tystnat hade sång och tal, och rundt omkring intet annat än den täta hvita dimman, som plötsligt genomskimrades af en strålande ljusflod, den uppgående solen, som lyste in genom fönstret i mitt eget rum.

Ja, jag har drömt, och medan jag ännu är under det hemska, beklämande intrycket däraf, faller min blick på ett porträtt, som har sin plats på bordet bredvid mig, ett barnansikte med stora drömmande ögon, *min gosse!* Som i en plötslig vision ser jag det förvandlas till en ynglings, en ung mans. Den drömmande blicken blir djupare, den blir svärmodig, trött, hopplös. Det är *Martin Bircks ögon!* Det är *hans* ansikte! Jag känner ju så väl igen draget kring munnen, på en gång slappt och bittert!

Med en känsla af ångest rycker jag porträttet till mig. Åhnej, jag drömde ånyo — det är ju min gosse, min egen, och med öfverströmmande tacksamhet, att han ännu är barn, ännu är min, att det ännu icke är för sent, läser jag de ord, som stå textade på ramen kring bilden:

»Utur ödesdjupen fram
Många källor välla,
En är bittert hälsosam,
Det är sorgens källa.
Väl jag vet, du käre vän,
Att du dricka skall ur den,
Men för lastens brunnar
Gud bevara Gunnar!»

(Victor Rydberg, Vapensmeden.)

EYVOR STEEN.

PÅ TRÖSKELN.

»NEJ, ingenjörn är inte hemma nu — han träffas säkrast mellan ett och två.»

Hon hade just den gamla vanliga frasen på läpparne, där hon stod med tamburdörren på glänt, olustig öfver att behöfva springa ifrån sitt arbete för att öppna och rädd att släppa in den kalla luften i rummen.

Men orden fastnade i halsen på henne, när hon kastade en blick på mannen, som ännu ingenting sagt, men som stod därute med hatten i handen, liksom väntande.

»Du...» kom det sedan lågt i andlös förvåning, och handen föll ner från låset, så att dörren slog upp på vid gavel.

»Ja, jag kommer för att säga adjö,» — han hade stigit fram och dragit igen dörren efter sig, och hon stod midt emot honom, rädlös, oförstående, utan tanke på att be honom stiga in i rummet. — »Det ser ju underligt ut förstås, att komma så här och säga adjö, när man, som vi, ej ha träffats på årat, men jag reser min väg för alltid nu, ser du. Jag skall inte störa dig, jag går strax igen, men tjag kunde inte fara, utan att ha sett dig och ta-

lat med dig en gång till. Det har gått sönder för mig här hemma, som du vet — ja, hur skall du kunna veta det för resten! — jag har förlorat allt och måste nu försöka min lycka på annat håll — utomlands, långt borta. Jag hade inte ämnat komma, men så drogs jag hit ändå i sista stunden, oemotsändligt... Tåget går om några timmar...»

Han hade visst tänkt fortsätta, brådslande och forceradt som han börjat, men afbröts här af ett högt, utdraget och gurglande joller, som nådde fram till hans öra med hela intensiteten af ett litet barns omedvetna, af inga begrepp bundna glädjeutbrott.

»Det är min minsta pojke,» sade hon, och han såg genom dörren till salen ett litet pyre, som låg och sprattlade med benen i vädret på en hvit skinnfäll framför brasan.

Hennes första häpnad hade lagt sig nu, men hon stod ännu kvar i samma ställning, bjöd honom ej stiga in, väntade blott på, att han skulle gå igen och göra slut på hennes pinsamma belägenhet. Det led mot middagen och hennes man kunde komma hem när som helst, och jungfrun, som hon hörde slamra ute i köket, kunde rätt som det var, sin vana trogen, sticka ut ett rufsigt huvud genom dörren och med hes röst fråga, om det skulle vara ägg eller pepparrot till gäddan... Hela hennes natur, som vuxit sig fast i hvardagliga, strängt korrekta förhållanden, hela hennes genom äkten-skapet och moderskärleken begränsade känslö-värld, som låg så klar och i öppen dag, hela hennes rättskänsla, som aldrig kompromissade, uppreste sig mot det egendomliga och oriktiga i detta möte med en man, som nu var henne främmande, men som en gång för länge sedan — hon mindes knappt, för hur länge sedan — stått henne närmare än alla andra.

»Så varmt och skönt du har det,» sade han. »Hem och barn; du måste vara lycklig nu. Jag har följt dina spår under alla de här åren — fast du har glömt mig.»

Hon svarade ej. Hvad skulle hon svara? Hon hade glömt honom, det var sant. Först hade hon upphört att erfara den där kvävande känslan i halsen hvar gång hon mötte honom på gatan, hon hade vant sig af med att rodna, och till sist, när år gått, tänkte hon ingenting, när hon såg honom, mindes ingenting, hälsade och glömde hvem hon hälsat på. Hon hade kommit så långt som en kvinna kan komma i likgiltighet: hon upphörde att reflektera öfver det intryck hon numera kunde göra på honom, när de gingo förbi hvarandra ute. Det vållade henne till exempel ingen förmimelse af obehag, att hon ej var så väl klädd som förr eller att, när hon mötte honom på sin vanliga väg från torget, hon gick och bar på en fullproppad kasse, ur hvars hål en bundt sopprötter eller ett sellerihuvud stack fram.

»Du har tre små barn, du,» fortsatte han, »tre små gossar. När den förste föddes — det är visst nära fem år sedan nu? — så fick du en knippa rosor utan namn eller skriftlig hälsning. Men det kanske du inte kommer ihåg. Jag har ej velat, att du skulle veta det förut, men jag säger det nu, innan vi skiljas, för att du skall veta, att jag följt dig i tankarna och att mina tankar varit en väns, fast vi ej skildes som vänner.»

Det gick en varm blodvåg genom hela hennes varelse, och i ögonen glänste det till, så att hon blef ung. Det mindes hon ännu! Det var en gång på våren, hon låg svag och trött i sin säng, med slutna ögon. Barnet sof i sin vagn och solen sken in genom fönstret. Då kom där ett fång med rosor, de vackraste af alla hon fått, daggfriska som om man nyss plockat dem direkt från buskarna i någon gam-

mal herrgård och bundit ihop dem på måfå, så att de nådde henne i all sin ursprungliga härlighet. Det följde intet bref och intet kort med den doftande hälsningen, och hon fick aldrig veta, från hvem den var. Men blommorna gladdes hennes syn under många dagar, där hon låg och såg på dem, medan krafterna växte, och tanken på, att hon hade en okänd vän, gjorde henne lycklig. Det var vår den gången, hon var ung och det var hennes första barn, som sof med röda rosor på sitt täcke. Men på honom, som gifvit blommorna, tänkte hon aldrig.

Detta att han handlat så mot henne, som först varit bitter och sedan kunnat glömma, att han på hennes lifs största dag sändt henne de vackraste rosor hon någonsin sett, det gjorde med ens hennes hjärta vekt af samvetsqual och ömhet. Hon var kvinna, och med sin kvinnliga oförmåga att skilja på smått och stort, hängde hon med envis trohet fast vid allt som en gång, vare sig på grund af sitt verkliga värde eller omständigheternas makt, gjort intryck på henne. Detta att han varit mäktig en kärlek, så manligt stark, att den följt henne genom åren, och att han ägt denna finkänslighetens sällsynta gåfva att kunna fira den dag, då hon födde en annans barn till världen...! Hon hörde ej till dem, som dansat fram genom lifvet i ett ständigt solljus af beundran och hyllning; man hade dragit så stora växlar på hennes krafter och hennes kärlek, att hon alldeles vant sig af med att begära något för egen räkning. Och så fanns här ändå någon, som hade gifvit, utan att få tillbaka, någon för hvilken hon alltid förblef densamma och som i tysthet skänkt henne är af trofast vänskap... någon, som måste se henne än en gång, innan han reste för alltid!

Men henne hade lifvet gripit med starka armar, hon hade endast lefvat i verkligheten. Det var många år af arbete, som lågo mellan denna dag och de gamla minnena, som nu så plötsligt väckts till lif, det var många små jollrande barnröster och många natters vaka vid den matta lampan i sjukrummet, som plånat ut hågkomsten af det, som varit.

Hon kände med ens inom sig en älskad kvinnas hela stolta gifmildhet, hon blef fri och djärf i denna stund, hon, den allvarliga, plikt-trogna, hvars steg hela dagen ljödo mellan barnkammare och kök — och med två händer, hvilkas hud ej längre var len och hvit som förr, men hvilkas grepp blifvit lätt och mjukt vid vårdandet af små barn, drog hon hans huvud ned till sig och kysste honom på pannan.

»Tack för blommorna,» sade hon, »och tack för att du inte glömt mig.»

ALFA.

RIMKRÖNIKA.

JANUARI börjar året,
februari kommer näst —
säg emot det, om du rå'r'et!
Gammal visdom står sig bäst.

Ja, så långt var lätt att skriva,
resten varder värre — hu!
Krönikörn ej hunnit blifva
varm i kläderna ännu.

Käre, undra icke på det,
vi ju ha så fasligt kallt.
Du väl klarligt kan förstå det:
rimmen frysa, de som allt.

Kungl. Hofboktryckeriet Iduns Tryckeri Aktiebolag

12 Stora Vattugatan 12

Affärstrycksåsom Aktier, Obligationer, Pris-
kuranter, Cirkulär, Plakat, Affischer,
Fakturor, Räkningar m. m. m. m.

FÖRSTKLASSIGT ARBETE!

BILLIGA PRISER!

Tinom oss! Låt tanken draga
upp till alla vårars stad,
dröjande vid O. D—s saga
med ett *hell* för Hedenblad!

Tyst — det ringer — Vida, vida
ekot ifrån Skansen förs.
Långsamt tyste männer skrida,
som en sakta suck det hörs.

Sveriges stolthet bort de bära,
under hvita björkars skygd
skall han drömma om sin kära,
om sin fagra fosterbygd.

Men jag glömmar mig, förlåt mig,
om du kan det, goda du!
Vet ej, hvad som kommer åt mig --
vidare i texten nu!

Ej du hört, det är jag viss om,
något så förvånande:
i Chicago finns en miss, som
skrifver skisser sofvande!

Hvem i Sverige gör väl maken?
Den som här författa skall
får allt vara riktigt vaken,
klent det går i alla fall.

Förr'n vi lämna nya världen,
än en ting jag tälja må,
hvad en astronom, en lärd en,
räknat ut — och hör nu på!

Jo, en sol, en ryslig bjässe
utaf sjätte ordningen,
rusar, riktigt i sitt esse,
rakt på oss, min stackars vän.

Förr'n vi veta ordet af, hon
kommer ramlande ur skyn
och uti sitt yilda traf hon
smular sönder oss till gryn.

Och med detta perspektivet,
krönikan en ända tar.
Jag vill fröjda mig åt lifvet
denna stund, som än är kvar.

ADI.

ÖFVERSTÅTHÅLLAREÄMBETETS BLOMSTERHYLLNING
TILL FRIHERRINNAN TAMM.

NÄR ÖFVERSTÅTHÅLLAREN TOG AFSKED.

STOCKHOLMS högt uppburne och populära öfverståthållare, friherre Tamm, har nu afgått från sin viktiga post, och det är med känslor af den uppriktigaste saknad stockholmarne erinra sig detta sakförhållande.

I medlet af sistförflutna veckan hade Stockholms stadsfullmäktige sammanträde — det sista, vid hvilket friherre Tamm handhade ordförandeklubban.

Efter förhandlingarnas slut frambar friherre T. i varma och vackra ordalag sitt tack till de mangrannt församlade ledamöterna för den tid, som det varit honom förunnadt att samverka med dem i skötandet af kommunens angelägenheter. Han slutade sitt tal med följande ord: »Då jag nu lämnar detta rum, bjuder jag eder mitt varma tack, mitt smärtamt kända hjärtliga farväl! Må Stockholm ständigt gå en lycklig framtid till mötes!»

Idun blef satt i tillfälle att taga ett par bilder af det solenna sammanträdet, och det är dessa som meddelas i dagsnumret. På ordförandeplatsen synes friherre Tamm, till höger om honom stadsfullmäktiges vice ordförande, kamrer C. E. Ekgren, och till vänster sekreteraren, d:r Moritz Rubenson.

I slutet af förra veckan tog friherre Tamm afsked af Stockholms magistrat i egenskap af dess präses sedan 14 år.

Samtidigt uppvaktades hans maka, friherrinnan Ebba Tamm af öfverståthållareämbetet med en smakfull blomstergrupp af rosor och orchidéer, som helt visst innebar ett uttryck af ämbetets djupa aktning och sympati för

det populära öfverståthållareparet. Blomstergruppen är afbildad här bredvid.

Å vår första sida meddela vi i sammanhang härmed porträtten af det nya öfverståthållareparet, som inom kort skall draga in i palatset vid Slottsbacken.

GREFVINNAN STEPHANIE v. WEDEL OCH DJURSKYDDET I ITALIEN.

FRAMFÖR OSS ligger ett nummer af den i Rom utgifna tidningen »*Le Carnet Mondain*» och följande utdrag ur detsamma skall säkert med intresse läsas af grefvinan von Wedels landsmaninnor.

»Den stora dinér, som, anordnad af Tysklands ambassadris, grefvinan von Wedel, till förmån för »la Société de la protection des animaux», helt nyligen hölls å Grand hôtel i Rom, hade en stortartad framgång.

Det var en bländande anblick att vid denna middag se församladt allt hvad Rom har af elegans och skönhet, personifieradt genom därvarande aristokratis och diplomatiska kårs mest framstående namn.

I den ståtliga, rikt upplysta samt med blommor och palmer prydda matsalen voro tio bord, bekransade af rosor, nejlikor, liljor och kamelior. Vid hvardera af dessa tio bord sutto tjugu personer, hvart och ett bord med sin värdinna. Dessa värdinnor voro: Tysklands, Österrike-Ungarns, Frankrikes, Rysslands, Englands och Förenta sta-

ternas ambassadriser i Italien, äfvensom grefvinan Prinetti, markisinnan di Rudini, M.me de Carvalho y Vasconcellos och baronessan von der Lancken Wakenitz. Vid hvarje bord voro uppsatta flaggor för det rike, som värdinnan tillhörde.

Grefvinan von Wedel hade vid sitt bord: hertiginnorna de Sermoneta och Massimo, prinsen och prinsessan d'Avella, Tysklands ambassadör H. E. generalen greve von Wedel, spanska ambassadören H. E. M. Del Mazo y Gherardi, prinsessan de Sonnino, H. E. D. Laura Minghetti, greffen och grefvinan Gianotti och deras döttrar Maria och Marcella, herr och fru Pangiris, preusiska ministern baron de Rotenhan. Bäjerns minister baron de Tucher, markis Nicolini, herr de Jagow, greve de Hochberg och baron de Flotow.

För alla öfriga bord omnämner tidningen de där varande personer. Vid det bord, för hvilket ambassadrisen för Österrike-Ungarn, baronessan Pasetti var värdinna, finna vi, bland andra, Sveriges och Norges minister, friherre Bildt, och friherrinnan Bildt.

Och den romerska tidningen avslutar sin skildring med följande ord:

»Det är öfverflödigt säga, att grefvinan von Wedel, den i allt så utmärkta anordnarinnan af denna vackra fest — hvaraf minnet skall fortleva hos alla dem, hvilka hade den lyckan att däri deltaga — af alla hyllades och prisades för hvad hon genom denna fest åtgjort till den goda sakens befrämjande.»

Så långt *Le Carnet Mondain!*

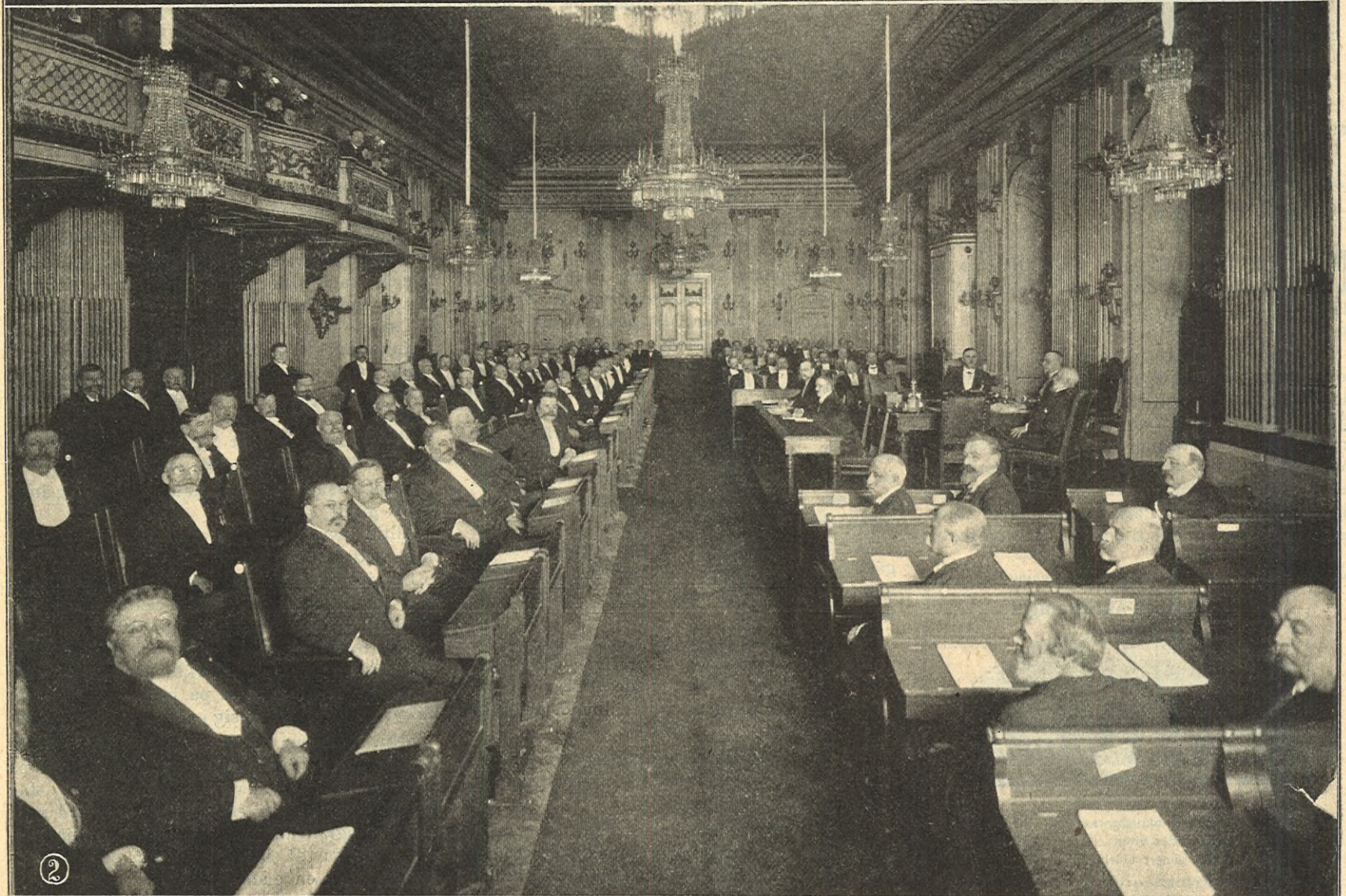
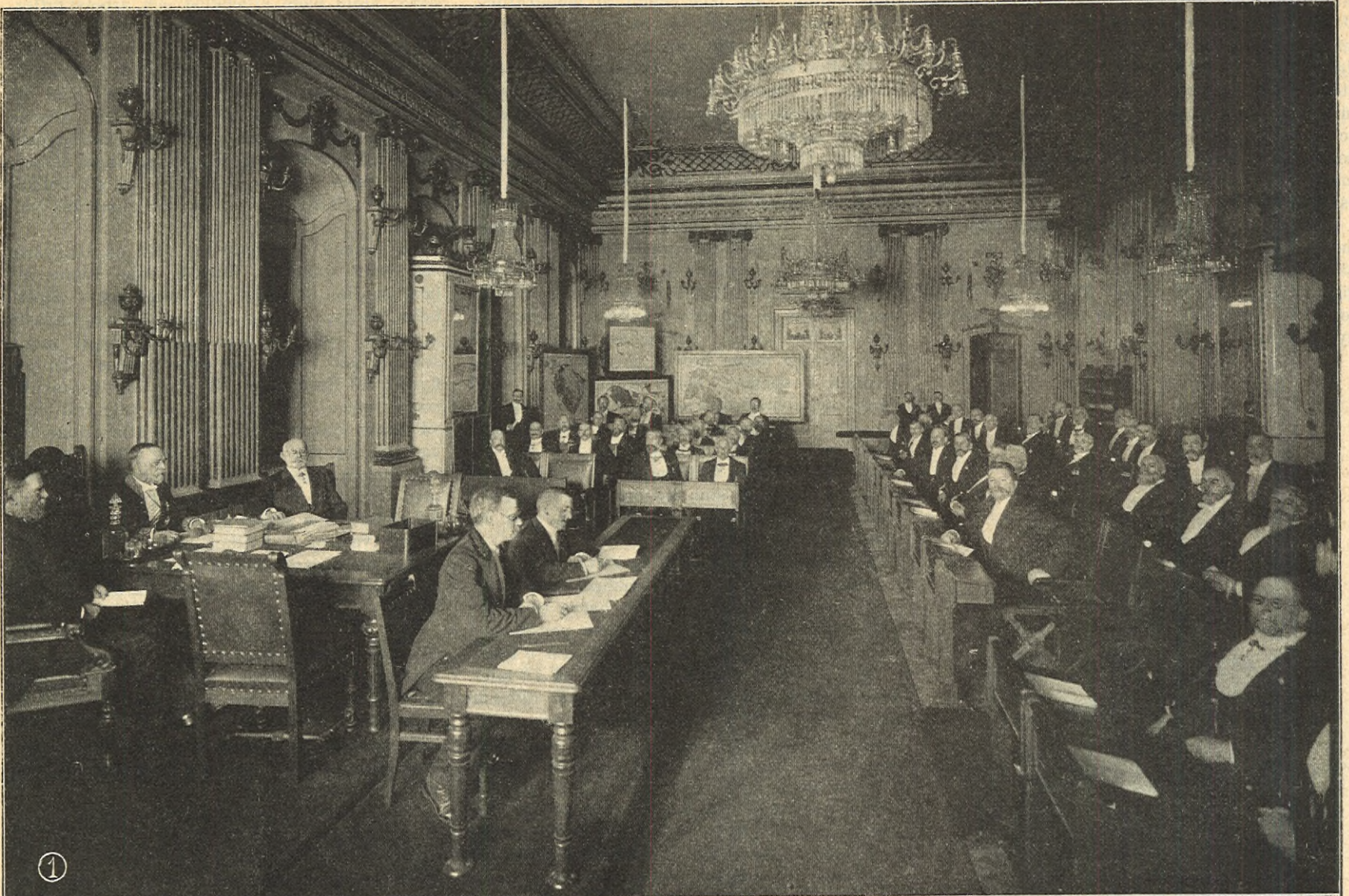
Idun har sig emellertid ytterligare bekant, att grefvinan von Wedel icke allenast har i Rom bildat en djurskyddsörening, hvilken står under drottning Margheritas beskydd, utan äfven anmodat redaktören fil. kand. Wingborg att sammanfatta en folkskrift i djurskyddsvänlig riktning — med titel: »Protegette gli animale, Alcune istruzione e consigli», — att i stor upplaga spridas i Italien. Denna skrift, som i Rom öfversatts till italienska, tryckes nu här i Stockholm, därvid alla tryckningskostnader bestridas af grefvinan von Wedel.

Djurskyddsfrågan i Italien är af icke ringa betydelse för Sverige och öfriga länder i Norden. Våra flyttfåglar, som under vintern söka ett varmare klimat och för den skull höst och vår ila fram och åter öfver Italien, fångas där miljontals medels giller, snaror och nät. De våra landsmän, hvilka varit i Södern, lämna de mest upprörande berättelser angående djurplågeriet därstädes. Så omtalar en af våra mest framstående vetenskaps-

män uti sitt arbete »Bilder från Sicilien», huru djuren där plågas på alla möjliga sätt. »Sedan fåglarna fångats, plockas de ofta lefvande. Vi sågo där,» beskriver han, »stora högar af svalfjäderrar och råkade knappt en barnunge, som inte hade en lefvande svala i handen. De binda dem vid snören,

GREFVINNAN
VON WEDEL.
H. LE LIEURE, ROMA, FOTO.

STOCKHOLMS STADSFULLMÄRTIGES SAMMANTRÄDE Å STORA BÖRSSALEN DEN 12 FEBR. 1902. DET SISTA, VID HVLKET FRUH. TAMM
PRESIDERADE SOM ORDFÖRANDE. FOTO FÖR IDUN AF HOFFOTOGRAF A. BLOMBERG.

låta dem flyga upp och rycka åter ned dem. Det är vidrigt att se. Detta folk tycks ej ana, att djuren hafva nerver och känsel.» Lyckliga alltså de flyttfåglar, hvilka komma hit åter. Allt mer och mer sällan höras deras sånger i våra parker och skogar. Allt mer och mer aftager antalet här af småfåglarna, dessa våra bundsförvandter i kampen mot de insekter, hvilka ödelägga våra fält och tillfoga oss oberäknelig skada.

Här i Norden finnas alltså många skäl till tacksamhet mot den ädla dam, som, på sätt här visats, ägnat en så varmhjärtad och energisk verksamhet till skydd för den djurvärld, som allt hitintills varit så värlös i hennes nya hemland.

FRU CAROLINE SUNDBORG. ALBIN, PARIS, FOTO.

LA DOYENNE INOM SVENSKA KOLONIEN I PARIS.

N:R 19 BOULEVARD ORNANO är en adress, som torde vara bekant för de flesta svenskar, som besökt hufvudstaden vid Seine.

Här ligger nämligen vår kyrka, ett tempel, som, utan att egentligen vara monumentalt, dock företer ett ganska värdigt yttre. Utom själfva kyrkosalen och boställslägenhet för kyrkvaktaren innehåller byggnaden äfven ett par andra rum, som disponeras af skandinaviska understödsföreningen. Det ena upplåtes åt tillfälligtvis sig i Paris uppehållande landsmän med begränsade tillgångar, det andra, ett

litet treffigt rum med utsikt åt boulevarden, utgör sedan 8 år tillbaka änkesäte för henne, hvars bild synes här ofvan.

Caroline Sundborg är ett namn, som säkert många af denna tidnings ärade läsarinor torde påminna sig efter inhämtande af följande upplysningar.

Född 1818 den 21 februari i Norrköping. Hennes flicknamn är Gillman. Gift med galanterihandlanden Frans Sundborg, som på 1850- och 60-talen hade en väl renommerad affär i hörnet af Drottninggatan och nya Brogatan, ägde och skötte fru S. en modeaffär i entresolvåningen i Brunkebergs hotell, en modehandel, som på sin tid onekligen var hufvudstadens förnämsta. Densamma kunde bland sina klienter räkna hofvet, med änkedrottning Josefina i spetsen, corps diplomatique samt börs- och börsaristokratien. »Jag var på min tid den förnämsta modisten i Stockholm,» säger fru S. själf, »men jag var ock den dyraste! Men min affärsmoral har alltid varit den, att man gör sina kunder en större tjänst med att sälja prima varor till höga pris, än 'camelote' till godtköps.»

Och häri torde hon hafva rätt!

Hennes affär gick ock utmärkt, och knappast skulle hon på den tiden hafva trott, att hon skulle komma att sitta som pensionär i ett enda litet rum i svenska kyrkan i Paris.

Men så dog mannen i början på 70-talet. Hans affärsställning hade under då rådande svåra tider blifvit underminerad, och olyckligtvis var hustruns affär så lierad med mannens, att äfven den förra följde med i fallet. På den tiden voro »ackorden» ännu ej så allmänna, och det ansågs som en chikan att göra cession, hvarför fru S. ej längre triftes hemma.

Jämte en son och en dotter flyttade hon till Paris, en stad som hon redan förut kände väl till, då hon gjort ej mindre än ett 30-tal affärsresor dit.

Här öppnade hon och dottern en visserligen anspråklös, men dock lönande modeaffär.

Det Sundborgska hemmet i Paris blef samlingspunkten för de flesta sig här uppehållande och besökande svenskar, framför allt artister, som här alltid funno en angenäm tillflyktsort, en äkta svensk gästfrihet, som utom i annat gaf sig uttryck i ett utmärkt godt bord, en lycklig sammansättning af svensk och fransk kokkonst. Men så hade ock fru S. i sin ungdom konditionerat i drottning Desiderias kök!

Det är ett intressant studium att bläddra igenom fru S:s album, där man öfverallt möter namn med god klang. Särskildt väl äro herrar målare representerade: en Edelfelt, Birger, Josefsson, Salmson, Forsberg; men äfven en August Blanche, Lars Hierta, Joh. Jolin, Edvard Stjernström, Fritz Arlberg träffar man här. Denna mönstring blir så mycket mera intressant, ty vid hvarje porträtt vet ägarinnan att berätta någon liten betecknande och pikant historia om föremålet.

Denna, kanske en smula för långt drifna gästfrihet i förening med ovana vid affärer gjorde, att behållningen dock i längden blef ringa för fru S.

Dog så dottern är 93, och då stod den gamla frun ensam och öfvergifven och nästan utan tillgångar. Sonen hade dött redan några år förut. Hon antog då tillbudet att flytta in i vår kyrka.

Det skall kännas så mycket tyngre för den, som själf öfvat gästfrihet och hjälpsamhet, att taga andras i anspråk!

Utom bostaden uppbär fru S. af understödsföreningen 30 francs per månad, ett belopp som gifvetvis, äfven med den största inskränkning, ej kan räcka till att lefva af här i Paris.

Dock har det hittills gått bra. Fru S. be-

sitter ännu både arbetslust och arbetskrafter. Ännu har hon ej glömt sitt gamla yrke. En kokfru som få, hjälper hon vidare till vid alla större festligheter inom kolonien. Särskildt vid julen har hon mycket att göra med att luta fisk och baka vörtbröd åt de svenska familjerna. Landsmännen äro ock mycket välvilliga och komma ihåg henne med ett och annat, men detta måste ske på ett delikat sätt, ty »fattig, men stolt» är gummans valspråk.

Då hon i fjol kom upp från en långvarig och svår sjukdom, föreslog man henne, att hon skulle få plats på änkehuset i Stockholm, hvilket förslag dock på det bestämdaste afböjdes. »Hellre osar jag då ihjäl mig,» svarade hon resolut på detta propos, »än jag flyttar till Stockholm, där jag möjligen skulle träffa någon, som känner igen mig från min välmakts dagar. Här är jag åtminstone fri, kan gå ut när och hvart jag vill. Jag kan ena dagen äta kyckling, om det konvenerar mig, för att sedan svälta i tvänne, men på änkehuset, där skulle jag sitta som en fågel!»

Jag vet ej, i hvilken mån fru S:s dåliga tanke om denna inrättning är grundad, men tror dock, att hon här skulle få det betydligt bättre.

Det där uttrycket om »äta kyckling» är lika betecknande som sant, ty gumman är en ganska stor läckergom, och de första dagarne af månaden lefver hon nog så högt för att de återstående ha det nog så magert. Då måste hon vanligen göra en tur till »Monte de Piété» med något af det, som ännu återstår från ett välförsett, solidt bo.

Det var två år sedan jag sist träffade fru S.

En morgon på Place de la République såg jag henne sitta uppspetad på taket af en omnibus. Jag trodde ej mina ögon, men för att öfvertyga mig antrade jag upp. Det var ej något misstag, det var verkligen fru S., helt pigg och kry.

»Jag åker alltid här uppe på imperialen,» sade hon, »man måste vara ekonomisk; här kostar biljetten blott hälften mot därinne i vagnen. Det är förstas litet besvärligt att komma upp och ned för den branta, smala spiraltrappan, men konduktörerna känna igen mig och hjälpa mig alltid.»

»Kan ni tänka,» fortfor hon, »hvad de ändå äro ogrannlaga, dessa fransyskor, den där unga damen, som sitter här midt emot, frågade mig nyligen, huru gammal jag var. 'Hundra år, snäste jag till. 'Inte mera,' svarade det intriganta stycket, 'jag trodde minst tvåhundra!«

När vi sedan stego af vid Bastiljplatsen, observerade jag, att gumman lämnade konduktören ett par slantar.

»Men, fru S.,» sade jag, »på detta sätt blir det ju ingen ekonomi att åka på taket?»

»Åjo,» sade hon, »ty detta måste jag ändå hafva gifvit honom.»

Alltid gentille, alltid generös, det är det mest betecknande draget hos fru S.!

Då jag nu helt nyligen återvände till Paris, blef en af mina första visiter i det lilla hemmet vid boulevard Ornano 19.

Jag fann fru S. hemma och blef mycket väl emottagen. Jag märkte strax, att dessa tvänne år tagit mycket på henne. Hon hade blifvit böjd och rörde sig endast med svårighet.

»Nu, monsieur, är det slut med att åka på omnibustaken, nu väntar gumman endast på att hon skall få åka till Père Lachaise. Jag tror ej, att någon emotsett denna färd med större längtan än jag. Hvarför skall jag behöfva vänta så länge, jag som står alldeles ensam, utan en enda anhörig?»

Sedan hon en stund hängifvit sig åt dylika svärmodiga betraktelser, blef dock humöret

Prospekt sändas gratis och franco genom Generalagenturen Josephson & Reteike, Göteborg.

Erhålls å alla apotek och kemikalieaffärer.

Tillverkare: Bauer & C:o, Berlin S. O. 16.

Lifförsäkrings-Aktiebolaget

STOCKHOLM.

1900: Utdelningen till aktieägare, kr. 30,000:—
De liförsäkrades vinst:..... » 438,588:—
eller mer än 14 gånger utdeln. till aktieägare.

Ny liförsäkringssumma under 1901:
kronor 13,076,984 kronor.

Verksamaste och mest styrkande näringsmedel för vuxna och barn. Med glänsande resultat förordadt af Läkare-auktoriteter. Stärker närverna och förhöjer kroppsbyggnadens alla delar.

SANATOGEN

bättre. Så gjordes eld i spiseln och kaffe-pannan kom på, ty naturligtvis kunde jag ej få gå »ofägnad».

Det är ej lätt att af ett enda rum, helst om det ej är öfver sig stort, anordna ett helt appartement. Men denna fråga hade fru S. lyckats lösa på ett utmärkt sätt. Spisen med stenplattan utgjorde köket, midten af rummet, upptagande en gammaldags bekväm soffa och ett par emmor, bildade förmaket, och sängen med sitt förhänge sofrummet.

Allt så snyggt och hemtrefligt anordnadt, och gränserna mellan de tre olika rummen så strängt markerade.

Kom så kaffet på bordet, det bästa jag tror jag någonsin druckit — »se, jag fick häromdagen 5 kilo af H:s,» förklarade mig gumman, »det var nog bra, men jag gick bort och böt om det mot dubbelt dyrare, d. v. s. jag fick bara 2½ kilo till baka!»

Med kaffet återvände det goda humöret. Jag måste tala om nytt från Stockholm, ty trots den långa bortovaron intresserar detta ämne henne alltjämt. Till sist lyckades jag få gumman att taga ordet, och nu var det hon som berättade.

Hon hade, som sagdt, varit mycket sjuklig på sista tiden. Hon hade svårt att gå och stå, gikten i fingrarna gjorde det ock nästan omöjligt för henne att hålla i nålen.

Man hade varit mycket vänlig mot henne, särskildt minister Å:s, där hon alltid var välkommen. »Jag är så glad,» sade hon, »ty i går berättade friherrinnan, att i vår kommer konungen hit för att inviga nya ministerhotellet. Ser ni, hans besök här äro alltid liktydiga med en extra recett af 50 kr. för mig, ty han sänder mig alltid detta belopp.»

Och så kommo vi in på talet om gamla tider, när hon ännu residerade i 8-rums-våningen i Brunkebergs hotell.

»Den där hatten kläder ej ert kunglig höghet,» sade jag en gång till hertiginnan af Dalarna, »men tag den här.» Den var visserligen 20 kr. billigare, men jag har alltid varit mera artist än affärskvinna, och detta har måhända varit min olycka!» slutade gumman.

Men kolen började slockna i spiseln, och jag såg, hur min värdinna ibland nickade till, hvarför jag bjöd farväl.

»Kom nu ihåg, monsieur, att jag under julen har både lutfisk och riktiga svenska hafregryn. Välkommen då hit och prata bort en stund med gumman.»

När jag nästa gång kom åter, var det i sällskap med Iduns pariefotograf, hr Albin, och tack vare hans konst äro vi nu i tillfälle att beledsaga dessa rader med fru S:s porträtt med dess fina, intressanta drag.

Det är dock ej utan att jag är litet orolig öfver, hur uhon skall upptaga dem, men jag hoppas, att hon skall känna, att de äro dikterade af vördnad för den älskvärda gamla, som just i dessa dagar fyllt ett nytt år af sin långa skiftesrika lefnad.

Hedersrummet som den äldsta inom kolonien intager fru S. sedan professorskan Billmark, änkan efter vår store målare, för två år sedan gick ur tiden.

EDVARD STJERNSTRÖM.

Paris i februari 1902.

SKANDINAVIENS ERKÄNDT FÖRNÄMSTA MODEBLAD ÄR IDUNS MODETIDNING, som för helt år kostar endast 5 kr. för planschupplagan, 3 kr. för den vanliga upplagan.

RESANDE. FÖR IDUN AF SNORRE.

NÄR HETAST brände sommarsol i sta'n, jag lycklig var att få ifrån min tjänst i fjol semester fjorton da'r.

Hur skönt att en gång smaka få af friheten en fläkt, och med familjen hälsa på hos vänner och hos släkt.

Minsann för alla ej till pass det står att ta' på hyll'n, men vi, vi hafva hela lass af släkt i Östergyll'n.

Där drogo vi ur hus i hus på Eriksgata kring och lefde gladt i sus och dus i släkts och vännerens ring.

Och innan vidare man drog i afskedsstunden se'n, naturligtvis man löfte tog att få besök igen.

Man var så glad, så varm i håg, af vänskap hjärtat sjöd, och ingen svårighet man såg, man bara bjöd och bjöd.

Nu ha de kommit — två och två och tre och tre i rad, så glada att få hälsa på vår vackra hufvudstad.

Och snällt och hyggligt folk det är, det kan ni nog förstå, och ej vi tänka på besvär, bevars väl — men ändå — — —

Ja, nog går det på landet bra, men kära ni, försök, hur godt det är att gäster ha i trenne rum och kök.

En ljuflig bädd är mig beskärd, två dynor på en puff, och så en pall till hufvudgård och gummans gamla muff.

Hon själf har krupit in i vrån, — det gick, fast hon är rund — och där på en madrass af spån hon söker få en blund.

Snart jungfrun tålmodet brast, så hon är desperat, och vår värdinna frågat hvasst, om rum hyrs ut »privat».

A. B. MAX SACHS STOCKHOLM

Guldmedalj
Stockholm 1897.

Guldmedalj
Paris 1900.

NYHET!

Salongsmöbel — Prinsessans modell — finpolerad mörk mahogny — äkta bronsbeslag — klädd med prima halvesiden — bestående af: **1 Soffa, 2 Fåtöljer, 4 Stolar, 2 Taburetter** samt **1 Salongsbord**. Komplet 725 Kr.

Förfrågningar besvaras omgående.

Och öfverallt vi släpas med, dit herrskapet vill gå. Jag på Panoptikon är led och Skansen nära på.

På operan de med oss dra' — men aldrig en biljett! — Och Södrans tre gesäller ha vi åtta gånger sett.

Men hustru min i alla fall nog vida värre har. Hon går med damerna i vall i bodar hela da'r.

Och söker jag att hvila då uti min ensamhet, det ideligen ringer på och slänges in paket.

I telefon nyss skrek min fru: »Skjut midda'n upp till fem, vi ä' hos K. M. Lundberg nu och hinna inte hem.»

Och så förstås blef pigan arg — det är då kroniskt nu — och jag var hungrig som en varg och trätte på min fru.

Ett äkta par man förr ej fann mer sams på lifvets stråt, men nu vi fräsa åt hvarann', så snart vi komma åt.

Och pengar ryka, må ni tro! All denna mat och vin! Se'n få vi äta kabeljo och skafva margarin.

Och värst att jämt se artig ut och vara mild och mör. Får ej eländet snart ett slut, jag vet ej, hvad jag gör.

FRÅN DE STORA TRAFÄFLINGARNA PÅ NORRA BRUNNSVIKEN I STOCKHOLM DEN 13 O. 16 FEBR. FOTO FÖR IDUN AF A. BLOMBERG.
 1. DEN KUNGLIGA LÅKTAREN, Å HVILKEN SYNAS KRONPRINSEN MED UPPVAKTNING, GREFVE CL. VON ROSEN M. FL. 2. »ETT SPÄNNANDE ÖGONBLICK.» 3. FÖRSTE PRISTAGAREN I 2,000 METERS LÖPNINGEN FINSKA STOET NAUTANEN. (ÅGARE C. A. GOWENIUS, LULEÅ.) 4. START. 5. BLAND ÅSKÅDARNE. LÄNGST TILL VÄNSTER SYNES PRINSESSAN INGEBORG, I MIDTEN PRINS CARL, FÄRDIGA ATT STIGA UPP I SIN SLÅDE.

EN POPULÄR HUFVUDSTADSPRÄST.

NÄR ALLA HUFVUDSTADENS tempelklockor på sabbatsdagarna ringa samman, kallande människorna att för en kort stund draga ut från sina hem och in under gudshusens hvälfningar för att lyssna till religionens evigt sköna och stora sanningar, må man ej tro, att alla tempel locka med samma kraft.

Där de populäraste prästerna tala från predikstolen, där flockas åhörarskarorna tätast.

Hvad menas då med en populär präst? Ja, de egenskaper, som göra en kyrkans man till en afhållen, uppmärksam och respekterad personlighet, kunna förvisso tänkas lika talrika som mosaikerna i ett måladt korfönster. Men alldeles afgjordt är, att ett varmt och flärdfritt hjärtelag, en det andliga föredraget genomsyrande tolerant lifsuppfattning och förmågan att ge levande, på verkligheten fotad gestaltning åt kristendomens symboliska läror dana en omtyckt präst, till hvars ord man begärligt lyssnar.

Hofpredikanten J. A. Wissnell är en sådan religionsförkunnare och åtnjuter därför med all rätt vår hufvudstads varmaste sympatier.

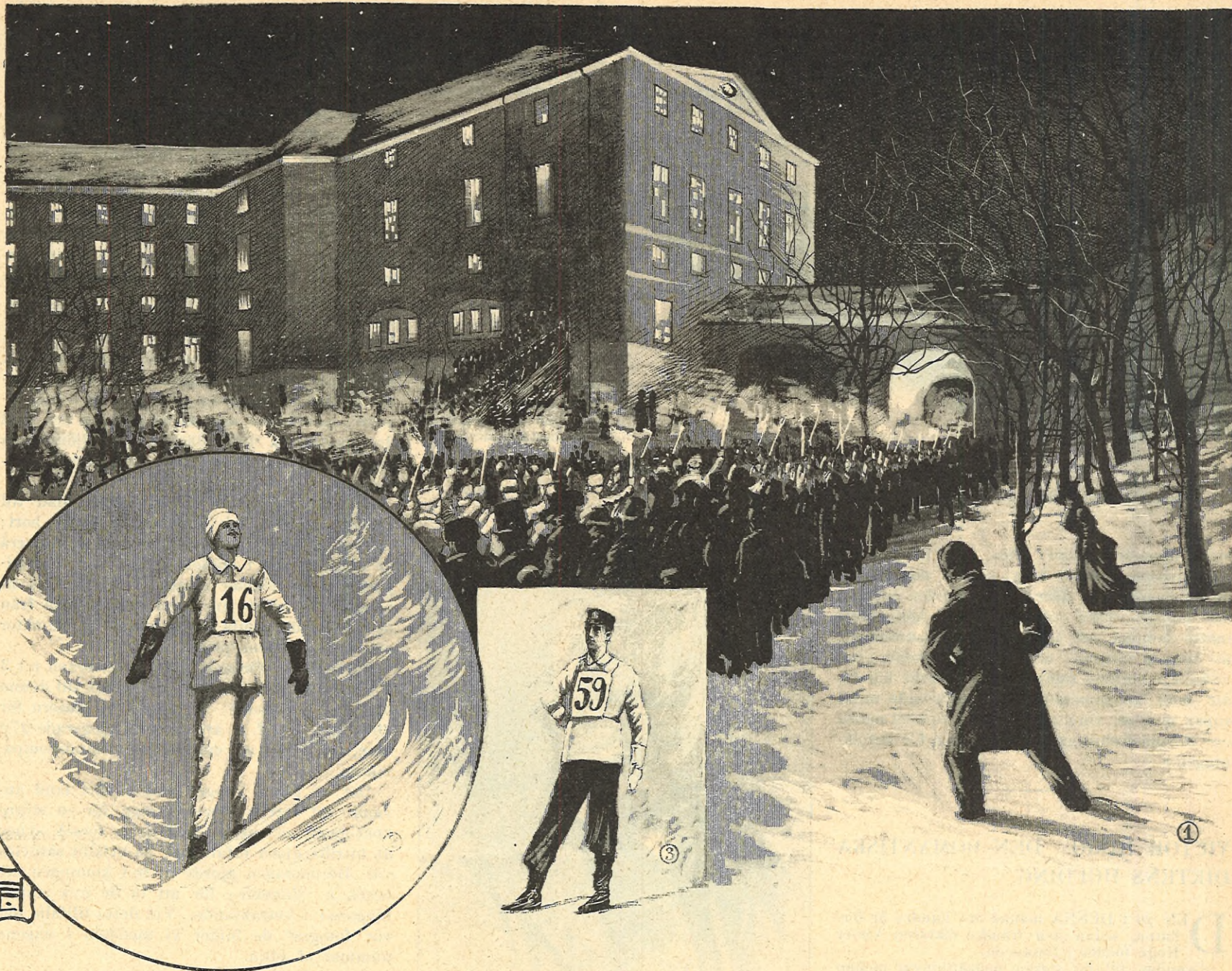
Hur uppriktiga dessa äro, framgick bäst af de många vackra hyllningar, för hvilka han i sitt hem var föremål, då han nyligen fyllde femtio år. — Det är närmast med anledning af denna hofpredikanten W:s timade födelsedag Idun i sitt dagsnummer meddelar den bemärkte prästmännens porträtt, hvilket inom parentes är taget kort efter hyllningen och visar litet af den vackra blomsterskörd, som då smyckade prästhemmet vid Jakobsgatan.

En annan orsak, hvarför vi önskat införlifva bilden med vårt porträttgalleri, är den, att hufvudstaden inom kort kommer att förlora denne sin uppburne själasörjare, enär hofpredikanten W. redan den 1 maj skall tillträda befattningen som kyrkoherde i Höja och Starby församlingar i Kristianstads län.

Denna flyttning, till hvilken de sydsvenska bygderna äro att lyckönska, innebär ovillkorligen en förlust för Stockholms religiösa lif, och säkert skola tusentals församlingsbor, som under hofpredikanten W:s 22-åriga kyrkliga verksamhet värmts af hans ord och livvats af hans nit, med saknad erinra sig honom, då hans kraftiga stämma ej längre ljuder inom hufvudstadens tempel.

HOPPREDIKANTEN J. A. WISSELL I SITT ARBETSNUM. A. BLOMBERG FOTO.

FRÅN DE STORA SKIDTÄFLINGARNA I UPPSALA DEN 15 OCH 16 FEBR. TECKNING FÖR IDUN AF HJ. ENEROTH 1. FACKELTÅGET PÅ VÄG FRÅN BORG-GÅRDEN GENOM STUREHVALFVET. 2. PRINS GUSTAF ADOLF I »STUPET». 3. PRINS WILHELM. (Se »Ur Dagskrönikan»!)

VARMMJÖLKSATOMATERNA OCH DERAS UPPFINNARINNA.

»Och om jag kunde profetera och visste all hemlighet och allt förstånd och hade all tro, så att jag försatte berg, och hade icke kärleken, så vore jag intet.»

DESSA aposteln Pauli ord komma mig ovillkorligen i tankarna, då jag härinvid ser bilden af fröken *Valborg Ulrich*. Dotter till banbrytaren för den svenska sjukgymnastiken i utlandet, professor A. S. Ulrich, och hans maka, född Torsslow, röjde hon redan som barn ett klart hufvud i förening med pojkaktig käckhet och liflighet, men äfven en vek och ömhjärtad känslighet. Aldrig fördrog hon, att någon i hennes närvaro visade hårdhet mot vare sig djur eller människor. Och ehuru livvets skola sedan ofta varit sträng nog för henne, har dock hennes varma medkänsla för andra ej gått under.

I många år hade hon särskildt ömmat vid åsynen af alla dem, som lida af kölden hela den långa vintern, men alltid tystat ned sitt hjärtas röst med samma ord som så många andra: »Hvad kan jag väl göra däråt?» Till slut blef emellertid känslan af, att något måste göras, henne för stark, den tog reflexionen

till hjälp, och i slutet af sistlidne november uppstod så för första gången hos henne tanken på *varmmjölksautomaterna* som en lindring för mången i vinterns lidande och ett skydd mot krogens frestelser.

Af sin anställning hvarje dag upptagen till långt fram mot aftonen, kunde hon endast under kvällstimmarne uppsöka de personer, som hon hoppades vinna för sin idé. Af förståelse och intresse möttes hon, hvart hon vände sig, men att förmå någon att åtaga sig bestyren för det hela lyckades hon ej, och så fick hon själf genom forceradt arbete på den otroligt korta tiden af 2 1/2 månader omsätta sin tanke till verklighet. Personligen i saknad af nödiga fack-kunskaper, har hon därvid haft en nitisk och varmt intresserad bundsförvant i ingenjör Joh. Karlson, som konstruerat mekanismen, hvarefter de prydliga små kioskerna utförts vid mek. verkstaden Rapid i Stockholm.

Penningbidrag ha beredvilligt lämnats från alla klasser, och kommer listan däröfver att längre fram offentliggöras. Dock må vi redan nu nämna en gifva af konungen 200 kr., drottningen 200 kr., prins Eugen 100 och hertiginnan af Dalarne 50 kr. Äfven utomlands har företaget väckt intresse och förfrågningar och sympatiuttalanden ha ingått från Danmark, Tyskland och Ryssland, från sistnämnda håll med löfte om penningbidrag. Den första varmmjölksautomaten, som placerats å Östermalms torg — en andra, å Hötorget, väntas bli färdig under de närmaste dagarne — öppnades härom dagen i närvaro af bland andra riksmarskalken von Essen, som under

FRÖKEN VALBORG ULRICH. F. FLODIN FOTO.

RIKSMARSKALKEN

FRIH. VON ESSEN TÖMMER DEN

FÖRSTA BÄGAREN UR VARMMJÖLKSAUTOMATEN. A. BLOMBERG FOTO.

stor uppmärksamhet från de närvarande »ståndspersonernas» sida tömde den första mjölkbägaren och därvid uttalade den önskan, att många tusen bägare mjölk hädanefter måtte komma att iskänkas från automaten åt torgets frusna och törstiga befolkning. »Skulle,» slutade talaren, »det därvid hända, att man konsumerade ett motsvarande antal supar mindre, vore automaten i dubbel måtto en välsignelsebringande inrättning för befolkningen.»

VICTOR HUGO. DEN ROMANTISKA DIKTENS HÖFDING.

DEN 26 I DENNA månad äro hundra år förflutna, sedan den franske diktaren Victor Hugo föddes i Besançon.

Grunden till de starka motsättningar mellan ljus och skugga, mellan skönhet och bisarreri, hvilka städe karakterisera Victor Hugos vidtfamnande diktning, kan förvisso sökas i hans härkomst, enär fadern, den tappra general Leopold Hugo, tillhörde det revolutionära Frankrike, och modern, skeppsredardottern Sophie Trébuchet i Nantes, legitimiterna.

Det blef Hugo förbehållet att bryta med den dittills allhärskande klassiciteten i den franska litteraturen och röja väg för den romantiska skolans grundsatser, hvilka voro en språkets och kompositionens frihet att begagna sig af starka realistiska uttrycksätt, hämtade ur naturens, verklighetens och den fria fantasiens värld, samt underbara, måttlösa och pittoreska motiv för åstadkommande af kontrastverkan.

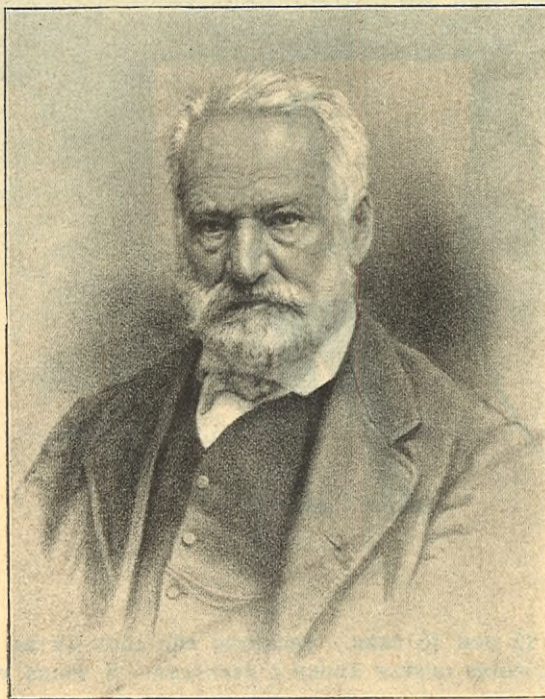
Men denna den konstnärliga formens förnyelse, hvaråt Hugo gaf upphof, har naturligtvis ej varit grundorsaken till hans storhet som skald. Det var i egenskap af de politiska och sociala orättvisornas bekämpare, i egenskap af de liberala och demokratiska idéernas snillrike säningsman i revolutionens Frankrike, som han fick mästartens hallstämpel och blef den poeta laureatus, hvars minne Paris nu bereder sig att fira på det mest storlagna sätt.

För hvarje litterärt intresserad torde det vara öfverflödigt att här rekapitulera Hugos alstring, som var så volymstark, att den ensam bildar ett litet bibliotek. Vi påminna endast om sådana lyrikens mästarstycken som *Les orientales* och *Les feuilles d'automne*, dramerna *Hernani* och *Le roi s'amuse* samt romanerna *Notre-Dame de Paris* och *Les misérables*. Den förstnämnda romanen, otvivelaktigt romantikens yppersta alster, ådagalägger med sina kultur- och konstskildringar från medeltiden den nya skolans sanna beundran för flydda åldrar, medan Hugo i den senare skildringen upprullar en fasaväckande tafla öfver sociala missförhållanden, mot hvilka han uppträder med hela sin själs öfvertygelse och sin tankes kraft.

Utom det här återgifna porträttet af diktaren, meddela vi ock en afbildning af bildhuggaren

Barrias kolossala Hugo-statyn, hvilken på sekel-dagen skall aftäckas i Victor Hugo-avenyen i Paris, framför den byggnad skalden i listtiden bebodde.

PÅ FÖREKOMMEN ANLEDNING vill red. härmed meddela, att Idun lägges i press redan på tisdagen, hvidan händelser som passera eller saker som komma i dagen på onsdagen icke kunna inverka på veckonumrets innehåll. För dem, som gjort anmärkning på en viss sak i förra numret, bör detta vara en tillfredsställande förklaring.

VICTOR HUGO.

EN KASERN TILL SJÖSS.

LÄNGESEN FLYDDA äro nu de tider, då de gamla »tredäckarne» voro allenahärskaende på hafven. Våra dagars rastlösa framåtskridande och nya uppfinningar ha skapat andra fartygstyper, beundransvärda med afseende på de krafter, hvaröfver de förfoga, men långt ifrån tilltalande till det yttre.

Om man jämför nutidens krigsflottor, bestående af dessa pansarkollosser och pansarbåtar, hvilka med sina oerhörda skrof så tungt och otympligt flyta på vattnet, med gångna tiders praktfulla linjeskepp och fregatter med deras vackra, smäckra former, långa kanonrader och höga riggar med skyar af hvita segel, så utfaller jämförelsen ovillkorligen till förmån för de senare.

Dessa tankar runno på oss, då vi häromdagen efter en vandring öfver Skeppsholmens rimfrostsmyckade höjder med deras hänförande utsikter öfver Stockholm i vintersol och snöskrud kommo fram till Kastellholmen och där fingo syn på »gamla Eugenie».

För många torde detta fartyg vara bekant. Fregatten Eugenie — färdigbyggd i Karlskrona år 1844 — är det enda svenska örlogsfartyg,

som gjort resan omkring jorden, en världsomsegling, som utfördes 1852—55, och det vackra fartyget representerar många af svenska flottans käraste minnen. Ombord å Eugenie har nämligen ett stort antal af flottans äldre och medelålders officerare, underofficerare och manskap fått sin utbildning, hvarförutom årens sjöbeväring inlogerats å detsamma för erhållande af öfning. Då har »Eugenie» legat ute på »Lilla Värtan», och nog minnas åtminstone vi stockholmare den gamla tredäckaren från denna plats, som vi sommartid så ofta passera på färd ut genom skärgården. På ännu närmare håll ha vi tagit den i betraktande, då vi från verandan till Lidingöbro lilla trefna utvårdshus låtit blickarne glida ut öfver furukransade vatten och leende holmar och öar, för att till slut stanna vid medelpunkten i den vackra tafan: »Eugenie» där strax utanför i fjärden, omgifven af ångslupar och roddbåtar, framdrifna af taktfasta årslag, och med dragspelsmusik från däckets, där sjömännen togo sig en munter svängom i den sena kvällstunden.

Nu har »Eugenie» blifvit förvandlad till kasern. Master och kanoner ha tagits bort; endast en liten signalmast med en miniatyrrå är uppsatt, och i stället för kanoner i batteriportarna äro fönster insatta. På öfre däck är byggd ett stort hus, som räcker ända från den plats, där gamla fockmasten stod, till akter om mesanmastens plats.

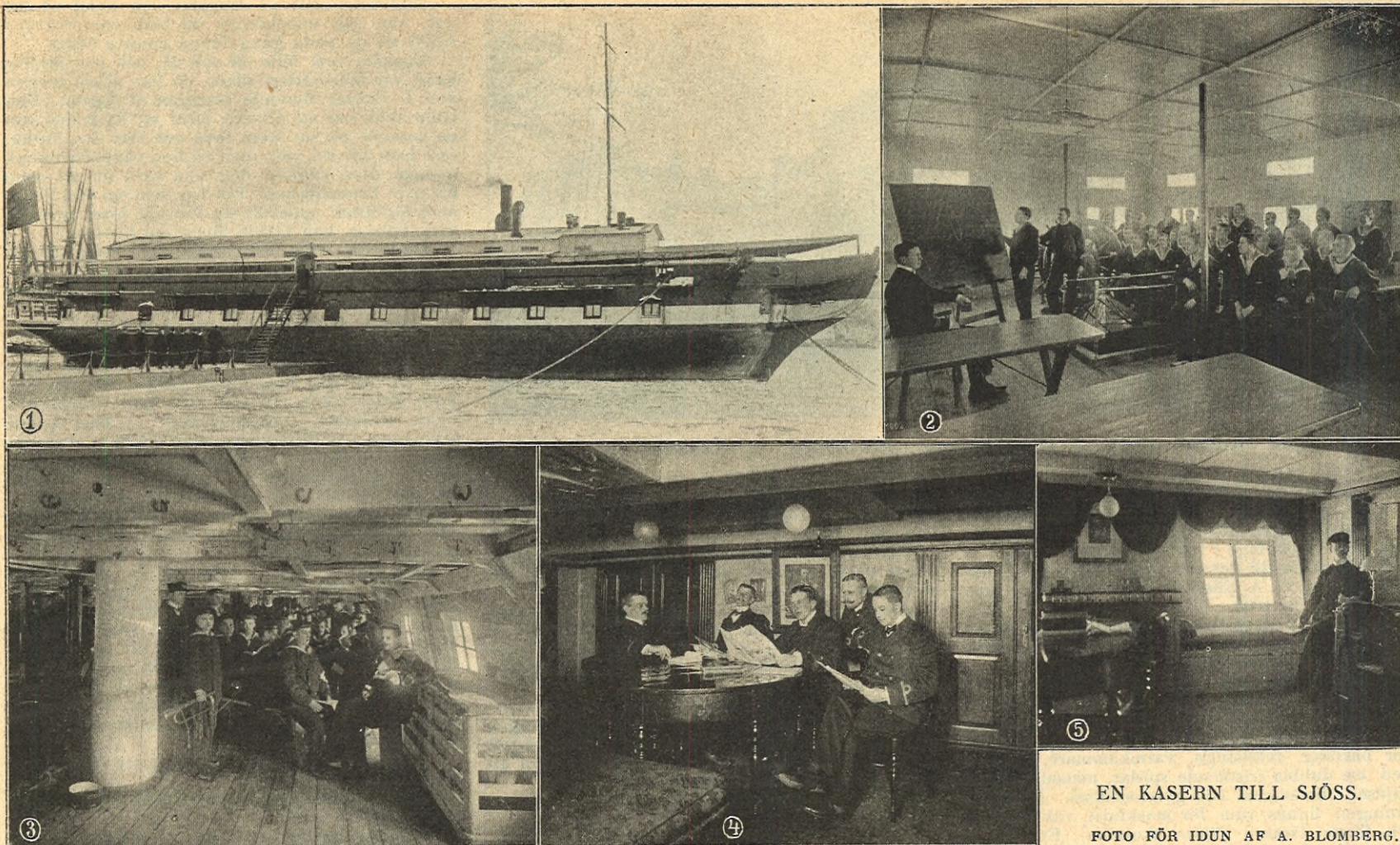
Fartyget är förlagdt utanför kasernen n:r 3 å Skeppsholmen och utgör ett annex till denna byggnad. »Eugenie» är afsedd till kasern för 300 man, och f. n. äro ombord inlogerade 270 man, rekryter af matros- och minörkompanierna.

Det är första gången man i vårt land användt ett fartyg såsom kasern för en större kontingent manskap, men detta försök synes af hittills gjord erfarenhet ha utfallit särdeles väl. Häromdagen gjorde h. m:t konungen ett besök å »Eugenie» för att ta de nya anordningarna i betraktande. Vid detta tillfälle tog vår fotograf de bilder vi meddela i dagens nummer af Idun.

Här synes konungen med uppvaktnings passera den långa pontonbro, som förbinder far-

DEN I DAGARNE AFTÄCKTA VICTOR HUGO-STATYN I PARIS.

EN KASERN TILL SJÖSS.

FOTO FÖR IDUN AF A. BLOMBERG.

1. KONUNGEN MED SVIT GÅR OMBORD PÅ »EUGENIE». 2. EN LEKTION PÅ ÖFRE DÄCK. 3. INSTRUKTIONSLÄSNING PÅ BATTERIDÄCKET. 4. I OFFICERARNES GUNRUM. 5. KONUNG OSCARS KAJUTA.

tyget med stranden, och vid hvars slut en bred fallrepstrappa leder upp till däck. De andra fotografierna ge ett begrepp om, hur »Eugenie» ter sig inombords, och hur lifvet gestaltar sig innanför dess relingar i dessa vintriga tider, då förut knappt en människa trampade dess däck, förrän våren löst böljorna ur deras isbojor. Vi få här deltaga i en lektion framför svarta taflan å öfre däck; en annan bild ger oss en interiör från nedre batteridäcket, där sjömännen nu helt fredligt äro församlade till instruktionsläsning. Vidare bringa vi en bild från »gunrummet» med officerarne församlade till angenämt samkväm. På väggen bakom dem synes ett äldre porträtt af konungen i amiralsuniform. Konungen har nämligen som officer tillbragt många af sina sjömannadagar ombord å Eugenie, och i hans kajuta från denna tid tog vår fotograf till sist äfven en liten interiör. E. P—x.

FRU ANNA LINNEA EMIL-LARSSON.

FRÅN SITT goda föräldrahem, godsförvaltargården vid Öfvedsklosters ståtliga herresäte, medförde Anna Linnea Nordström ut i lifvet sinne för gedigen hemslöjd, och hon fick efter slutade skolstudier vid helt unga år ägna sig åt dess utöfvande. En äldre syster, Hedvig, maka till föreståndaren för Folkhögskolan Hvilan, hade år 1877 vid besök i Stockholm hos Handarbetets vänner fått blick för betydelsen af den gamla skånska allmogeslöjden och ifrade sedan för dess införande bland undervisningsämnen vid den kvinnliga folkhögskolan. Det mötte dock motstånd. Visserligen voro de äldre husmödrarna på de skånska gårdarna i allmänhet väl bevandrade

i denna väfnadsart och hade kistor och skåp fyllda af vackra väfnader. Men för de yngre var saken ej längre »modern». Man lät dock ej svårigheterna afskräcka sig. Fröken Anna Nordström fick genomgå en längre väfnadskurs hos Handarbetets vänner, och år 1881 sattes de första väfstolarna i gång. Sedan dess har fröken Nordström, äfven efter att år 1888 hafva inträdt i äktenskap med numera museiintendenten Hans Emil Larsson i Malmö, under 20 års tid med aldrig tröttnande intresse och med framgångsrik skicklighet hand-

ANNA LINNEA EMIL-LARSSON.

ledt undervisningen i väfnad och kulörta broderier. Och då en gång historien om den gamla skånska väfnadskonstens uppblomstring på 1880-talet skall skrivas, får ej fru Emil-Larssons namn glömmas, ty bortåt ett tusen unga kvinnor och bland dem ett rätt stort antal från andra svenska provinser, för att ej nämna elever från Danark, Finland, Island och Amerika, hafva under hennes ledning uppodlat färdighet och smak i denna slöjdart och i sin ordning spridt intresset därför i sina hemorter. Till den goda framgången torde äfven det bidragit, att fru Emil-Larsson länge stod i nära färbindelse med Handarbetets vänner, hvars första direktis, fröken Anna Fleetwood, numera fru Derby, med lifligt intresse följde arbetet vid Hvilan.

Det förtjänar äfven ett lifligt erkännande, såsom äfven offentligt uttalats af skolans

föreståndare dr L. Holmström, att fru L. aldrig lätit sitt stora intresse för slöjden komma hindrande i vägen för skolans hufvudsyfte, utan alltid förstätt, att handarbetet i folkhögskolan endast är ett af de medel, som denna begagnar till ungdomens väckelse och utveckling. Fru Emil-Larsson har äfven varit skolans sånglärarinna under ett tiotal af år och genom sin härliga, väl utbildade sångstämma förskaffat elever och medlärare många stunder af musikalisk njutning.

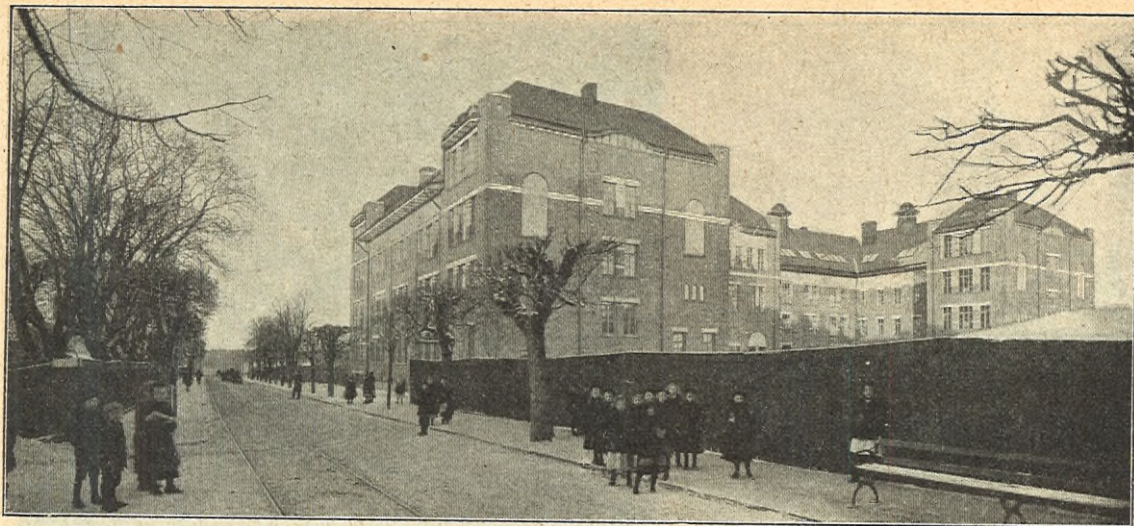
För fru Emil-Larsson, som nu på grund af ökade husmoderliga omsorger lämnat sitt tjuguariga lärarekall, bör det vara en tillfredsställelse, att hennes arbete i skolan fortsattes af hennes f. d. elever, fröken Ellen Persson och fru Malin Ingers. TR.

UR DAGSKRÖNIKAN.

FRÅN IDROTTSFESTERNA I UPPSALA. Sistlidne lördag och söndag afhölls i Uppsala af »Föreningen för skidlöpningens främjande i Sverige» en större idrottsfestlighet, på hvilken program stodo diverse längdlöpningar å skidor, fackeltåg och backåkningar ute vid Gamla Uppsala.

Från denna storslagna vinterfest meddela vi i dag ett par bilder, af hvilka den öfversta visar fackeltåget, som just församlats nedanför den gamla Wasaborgen för att genom »Sturehvalfvet» draga ut på en stämmingsfull mänskensfärd till Geijersdal strax utanför Uppsala.

Skidtåfvingarna, till hvilka församlats det bästa vårt land äger af framstående skidåkare, fingo ett särskildt intresse genom att kronprinsens söner prinsarne Gustaf Adolf och Vilhelm, deltog i dem. Vår tecknare har med sitt ritstift fixerat prins Gustaf Adolf, just som han gör ett af sina synnerligen vackra hopp i täffingsbacken, och har äfven afbildat prins Vilhelm på skidor i sin kadettuniform. *

ADOLF FREDRIKS NYINVIDGA FOLKSKOLEHUS I STOCKHOLM. A. BLOMBERG FOTO.

ETT STÅTLIGT SKOLPALATS är Adolf Fredriks nya skolhus, beläget vid Norrtullsgatan, där Vanadisvägen går fram; detsamma invigdes högtidligt i måndags i närvaro af konungen.

Ritningarna till det nya lärohuset ha uppgjorts af arkitekten G. A. Nilsson, och grunden till byggnaden lades år 1899.

Som vår i dagsnumret meddelade bild visar, ter sig skolhuset särdeles ståtligt med sin tegelfasad, sina friser och fält med inskriptioner.

Hufvudingången är från Vanadisvägen. Dessutom finnas ingångar från det andra midtelpartiet samt från ändpartierna. Källarvåningen upptages af badrum, till hvilket höra badstu och en stor bassäng, tvättstuga, varmkammare, skolkök med tre dubbla fristående spisar, matsal, metallslöjdsal, förrådsrum och gymnastiksal. I bottenvåningen finnas rum för maskinist, vaktmästare och förste läraren jämte skolsalar. En trappa högre upp ligga skolsalar, en stor gymnastiksal samt rum för lärarepersonalen. Våningen två trappor upp är inredd på liknande sätt. Tre trappor upp ligga skolsalar, slöjdsalar för manlig och kvinnlig slöjd, ett stort kollegierum samt ett kök, där fattiga skolbarn komma att bespisas.

Vid lokalernas inredning ha naturligtvis de moderna fordringar, som hygienens kräver, blifvit tillgodosedda.

EN KÄRNGUMMA. Änkefru Beata Elisabeth Lindblad i Nyköping är en kvinna af den gamla kärnfriska stammen, som i dessa dagar fyllt 90 år och likväl har sina kropps- och själskrafter oförminskade. Änka efter replagaremästaren Emanuel Lindblad, vistas hon nu hos sina båda döttrar i Nyköping, hvilka innehafva den gamla välkända replageriaffären Lindblad & Co därstädes, i hvilken hon ännu biträder, trots sin höga ålder.

FRU B. E. LINDBLAD.

RUBEN LILJEFORS.

UPPSALASÅNGENS NYVALDE ledare, fil. kand. Ruben Liljefors, är född 1871 och har under ett flertal år spelat en betydande roll inom det Uppsaliensiska musiklifvet samt varit en inom universitetsstaden mycket uppburen lärare i musik. Äfven har han gjort sig känd som begåfvad och temperamentsfull kompositör.

EN RENÄSSANSFANTASI. Hvar och en som besökt S. de C:s lilla sjukhem för fattiga barn, Karlavägen 57, eller som en dag åsett bespisningen af det hundratal fattiga folkskolobarn, hvilka inom Katarina samt Jakobs och Johannes församlingar dagligen under skolterminerna få sitt mid-

dagsmål på föreningens bekostnad, skall säkerligen skänka denna förenings verksamhet sitt intresse.

För att år efter år kunna underhålla sina skyddslingar måste S. de C. äfven årligen vädja till allmänhetens intresse.

Detta har under tidens lopp skett på många olika sätt, och denna gång är det under form af en renässansfantasi, S. de C. anordnar en basar tisdagen den 25 februari 1902 i Konstnärshuset Smålandsgatan 7.

Namnet klingar sällsamt samt utlofvar något nytt och intressant. Den vackra eleganta prägel, som brukar hvilas öfver S. de C:s basarerna, borgar äfven för, att »en renässansfantasi» blir värd att ses och uppmuntras af alla.

NÄR HÄMNDGUDINNORNA ROPA. SKISS FÖR IDUN AF MARIA JOUVIN.

FORTS. O. SLUT FR. N.R. 6.

J A, HVARFÖR kom jag hit? Men nu reser jag för att lugna mor, men — kom ihåg — reser för att komma tillbaka. Hör du det, Duyvecke, jag kommer tillbaka — vänta bara, till dess jag kommer tillbaka.»

»Det vore bättre för er själf, om ni inte kom!»
»O, Duyvecke, jag skulle göra allt för dig, men för min mors skull kan jag ej alltid stanna här vid hafvet. Om jag skulle öfverge den bana hon byggt min framtid och hela sitt hopp på — skulle det föra henne i grafven.»

»Jag förstår er ej, herr Silvére, och ni förstår ej mig. Ni skall resa till er mor och bli för henne hvad hon väntar af er.»

»Och du — vill du då ingenting, kan du då inte alls försöka förstå mig?»

Flickan såg genomträngande på honom, den matta elfbensglansen i hennes hy sjönk för en sekund i askgrätt.

»Jo, herr Silvére, jag har förstått er ganska väl. Silvére sökte åter fånga hennes händer.

»Ja, inte sant, Duyvecke, vi förstå hvarandra ju. Vänta blott tills jag kommer åter — och du åter är den Duyvecke, som blott jag känner.»

Hon böjde sig djupt öfver nätet i sitt knä. På afstånd hördes muntra rop, några tidiga badgäster, som just ville passa sin badtid, innan floden kom.

Silvére drog sig hastigt tillbaka. »Förvål, Duyvecke.»

»Förvål, herr Silvére.»
Och han försvann bakom värds huset och smög undan mellan sanddynerna.

Duyvecke ropade inåt huset:
»Catherine, gå och tag bort herr Silvéres staffli från sanden, innan floden kommer.»

Själf gick hon ned och började flytta halmstolarne och borden utanför muren; den ordinära timmen för morgonens badning nalkades.

En mulen eftermiddag satt von Steijn med sin skissbok vid ett af de små halmflätade borden och tecknade i den osäkra belysningen från en af drifvande moln hölj d himmel. Det var det gungande hafvet, han försökte fästa på papperet, och däröfver — sväfvande med långa oroliga vingslag — en vinddrifven fågel under de flygande skyarne.

Duyvecke satt på trappan och band på sitt nät, han såg oupphörligt dit bort, men var ej i stånd att en enda gång fånga hennes blick.

Enstaka ord föll då och då, och von Steijns hand var icke riktigt säker, då han sökte teckna den i vattnet flytande skuggan af fågeln. Han hade talat om att Silvére, efter att ha målat som en rasande på sin stora tafla och fått den färdig, rest hem till sin mor, men att han väntades kunna komma åter hvilken dag som helst för att måla ett nytt kustlandskap. Det var, som om von Steijn med förkärlek uppehöll sig vid allt hvad som angick Silvére, han talade länge om honom.

Duyvecke lade bort nätet, hon kom ut och satte sig vid bordet.

»Hvarför talar ni egentligen så mycket om herr Silvére?»

»Därför att jag trodde, att ni älskade honom.»

»Älskade!» Hon kröp frysende längre in i sin svarta schal. »Älskade — hvar fick ni det ifrån, tror ni, att det kan finnas kärlek, där det inte finns förtroende?» Hennes blåa ögon svartnade i mörk otålighet. »Älskade mig! — Men kunde icke säga, det förrän han hade ett hem att bjuda mig — hvad? — förrän han öfvertalat sin mor, eller — ljugit för henne. Den narren. — Var icke hemmet här hos mig — där jag är vid hafvet.»

Och hon sträckte fram sina välformade händer med af sträfsamt arbete och vattenplask ansvallda muskler och röda ytor.

»Se här — tror ni dessa äro för goda för att ta i med. Ha de inte hela lifvet varit vana vid arbete — äfven där borta vid böckerna hos systarne i Sainte Sulpice finga de arbete, och nu skulle de icke vara goda nog till det — utan läggas å sido, Duyvecke skulle bli en fin dam. — Jag skall säga er en sak, herr von Steijn, den som vill taga mig ur den enda luft, där jag kan andas — från den enda plats, där jag kan lefva, han har aldrig älskat mig.»

»Och ändå talade ni en gång om att öfverge er strand.»

»Jag skulle aldrig kunna öfverge min strand, som ni kallar det.»

Han betraktade henne med en lång, fast blick.

»Hvem älskar ni, Duyvecke?»

»Den — som älskar mig.»

»Ett underligt svar, och hvem älskar er?»

»Den, som kan glömma sig själf.»

»Jag vet någon, Duyvecke, som skulle vilja stanna här hos er — om han fick — hela sitt lif.»

»Om den någon håller af mig mer än sitt lif, så må han stanna.»

»Duyvecke.»

Hon var mycket blek, då hon öfver bordet räckte honom sin hand, och hennes öga mötte stadigt hans strålände blick.

»Duyvecke — är det möjligt — älskar du mig? Och Silvére?»

»Hvarför talar ni om honom. Låt oss hellre tala om er.»

Han grep med bägge sina varma händer om hennes kalla, som lågo på bordet. Ett vackert leende flög öfver hennes läppar, som så småningom återfingo färgen.

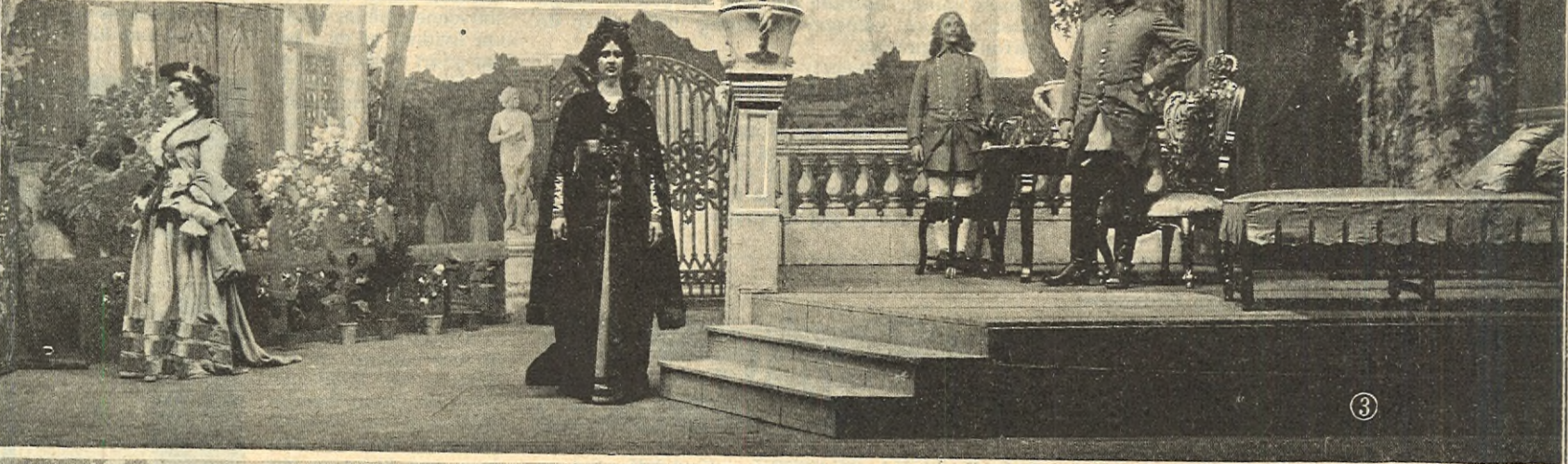
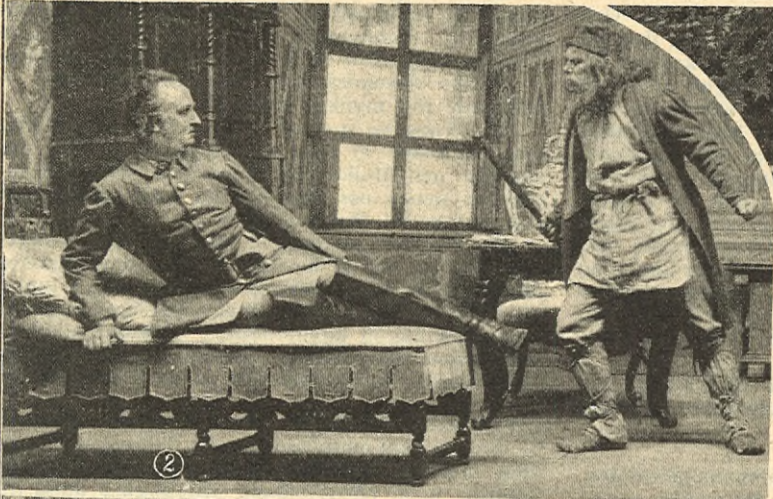
»Jag har länge vetat, att ni älskade mig, herr von Steijn, må ni då stanna, om ni älskar mig högre än ni fruktar hafvet,» tillade hon skämtsam.

Han böjde sitt hufvud öfver hennes hand och tryckte sina läppar emot den.

Det var som sagdt mot slutet af sommaren, och de, som kommit till den ensliga stranden för att i någon möjlig mån iordningställa ett tilltrassladt nervnät, ett rifvet hjärta eller något annat lika intressant i hjärtnupenhetens och påkostandets stil, voro färdiga att någorlunda reparerade kunna vända åter för att på nytt och med allvarligaste föresats börja trotsa på sinness och kroppens hälsa. När höstmörkret började lysa fram med långa, tungsinta kvällar, fann man ej heller längre behag i denna ensliga, kala strand, som endast bestod af sand, sand i det oändliga, sand och vildtörne — som i den saltmängda luften aldrig kunde förmå sig att blomma. — Här var inte längre behagligt, när vindstötarne ute från hafvet började fräsa kring knutarne under de långa, af skräckfullt mörker fyllda nätterna, och vågornas dån svälde allt högre — till tjuv och till rop — som kommo de allvarliga att blekna af rädsla i sina trygga bäddar.

Badkommittéen hade stängt sina portar, dagligen förde paketbåten sin last af människor och bagage från den lilla köpingen.

Silvére hade kommit tillbaka för att, som von Steijn sagt, måla sitt kustlandskap, och i halfskymningen om aftnarne slog han upp sitt staffli

AUGUST STRINDBERGS SKÅDESPEL »CARL XII» PÅ DRAMATISKA TEATERN. FOTO FÖR IDUN AF A. RYDIN. 1. KONUNGENS LANDSTIGNING PÅ SKÅNSKA KUSTEN. 2. KUNG CARL (HR PALME) OCH »SVÅLT» (HR ENVALL). 3. I KONUNGENS TRÄDGÅRD I LUND. LÄNGST TILL VÄNSTER ULRIKA ELEONORA (FRU LINDBERG), I MIDTEN KATARINA LECZINSKA (FRU HANSSON), TILL HÖGER KUNG CARL. 4. UTANFÖR FREDRIKSTENS VALLAR. PÅ KANONEN I FÖRGRUNDEN GÖRTZ (HR ÖRTENGREN), FRAMFÖR TÄLTET TILL HÖGER SWEDENBORG, FEIF M. FL.

på stranden, och i en elektrisk lampas belysning målade han haf och kust i tunga, bleka färger, med skymning och dimma, tystnad och oändlighet.

En afton kom han upp till Duyveckes hus, tafsan var så godt som färdig, han behöfde icke längre hålla sig borta af fruktan att ett möte med henne skulle uppröra och distrahera honom.

Hans hjärta bultade våldsamt, då han framskred den välbekanta vägen mellan sanddynerna och närmade sig det lilla hvita huset; han hade ej återsett Duyvecke sedan han kommit tillbaka. Men allt efter som han närmade sig, afstannade de jagande pulsslagen, det susade underligt för hans öron — kanske nattbrisen, som lyfte bortom udden.

Silvère lade sin darrande hand öfver de brännande ögonlocken, han gick ända fram till det lilla värshuset och stannade tätt invid det bord, där Duyvecke satt hos von Steijn, hvars arm hvilade kring hennes skuldror.

Silvères ögon — vidt uppspärade som inför en feberfantasi — betraktade dem länge, så hviskade han något om sin tafsa, om mörkret, som kom så hastigt nu om kvällarna, han begärde också ett glas sorbet, vid hvars rand han oupphörligt vätte sina torra läppar, och slutligen sade han med en röst, som kanske skulle låtit fullt behärskad, om den ej klingat tunn och spröd som glas.

»Hvilken hemlighetsfullhet, von Steijn — gamle vän. — En förlofning — då får jag gratulera.»

Von Steijn flyttade sig oroligt på stolen, men Duyvecke reste sig, hon blickade Silvère rakt in i ögonen med den fasta blick han så väl kände igen:

»Ja, tack, herr Silvère, nu behöfver jag ej längre frukta de långa vintrarnes ödslighet.» och hon log sitt vackra leende och tog von Steijns hand mellan sina båda händer.

Silvère satte sig, men reste sig åter lika snabbt, hans hand famlade på bordet, och skärfvorna från det sönderklämda sorbetglaset föllo mellan hans hvitnande fingrar. Han bugade sig upprepade gånger till afsked, det såg ut, som om han velat säga något, kanske ännu en lyckönskan, men läpparne rörde sig stelt och tycktes neka göra tjänst. Och långsamt gick han därifrån och försvann mellan sanddynerna.

Det var säsongens sista kväll, och de få kvarblifna hade tämligen mangrant infunnit sig denna sista afton på stranden. Längst bort i bukten spelade några öfvermodiga ungdomar sitt sista lawntennisparti på den af ebbentvättade sanden. Flög, som under stundom hände, någon af bollarne ut i vattnet, vadade man under jubel efter den, om kastet ej varit för långt.

Ett stycke därifrån satt von Steijn nedsjunken på marken och väntade blott på att Duyvecke ändtligen skulle få tid att komma ut till honom.

Silvère befann sig bland de spelande, och von Steijn satt och iakttog honom, han kände sig nöjd nu, uppträdde den där kvällen hade förut oroad honom ganska mycket, men stormen tycktes nu vara öfver, Silvère hade sannerligen — om han någonsin verkligen älskat Duyvecke — öfvervunnit sig själf som en verklig man, och von Steijn måste verkligen tillstå, att sorgen ej bekommit honom så särdeles mycket, sedan de första svallvågorna lagt sig. — Och han hviskade till Duyvecke, då hon kom och satte sig bredvid honom:

»Se bara på Silvère — han har vid alla hälgon öfvervunnit sitt onda, han spelar bättre än någonsin i kväll, se blott hvilka språng — och hvilka lyror, han är vig som en ung panter.»

»Ja, han skulle blott försöka återfå färgen i ansiktet, den där ständiga blekheten missklär honom.»

»Kanhända, men som han har arbetat denna sista vecka för att bli färdig — men så har han också åstadkommit något, som ingen skall göra efter. Din älskade strand och ditt haf har han förevigat i ett verk, som för alltid skall stämplas med oförgänglighet... Men den bollen flög för långt ut, den får väl bli liggande.»

Ett hurrarop flög bort till dem, där de sutto. »Tänker han verkligen — men det är då galenskap att blöta sig helt och hållet för en tennisbolls skull.»

Silvère syntes verkligen vadande ut i vattnet, och hastigt gled han framåt med de dunkla vågorna plaskande kring sin kropp. Långt ute syntes den röda bollen sakta gunga upp och ner för de långa dyningarna.

»Han är verkligen allt för djärf,» von Steijn hade rest sig, »jag undrar, om han kommer ihåg, att det är flodtid.»

Duyvecke hade också sprungit upp, hennes onaturligt vidgade ögon följde utan en blinkning den allt längre ut vadande Silvère. Han rörde sig småningom med mindre hastighet och med

händerna högt lyftade öfver vattnet, som tycktes nå honom till vecka lifvet. — Och — hade han ej sett bollen, eftersom han redan var långt förbi den.

»Floden, floden,» mumlade Duyvecke, och von Steijn, som hörde det halfkväfda utropet, fattade med ens det vådliga i situationen, och springande utefter stranden slungade han med sina lungors fulla kraft ut öfver halsytan:

»Silvère — floden — och sughvirfveln vid kalkstensklipporna, det är ju flodtid.»

Han hade häftigt gripit fast i Duyvecke, som följt honom:

»Han är förlorad, om han glömmet strömdraget vid kalkstensklippan — om han inte vänder om.»

De stodo vid tidmätarn, den ena svarta vägen efter den andra kom inskjöljande och vätte deras fötter.

Floden — floden —

Ropet flög från mun till mun. Några af de tennisspelande hade sprungit ut i vattnet, och en af dem hade med en bumerangkastares skicklighet slungat sin racket så långt ut, att dess fall i vattnet tycktes öfverrya Silvère med en sky af stänk.

Han tycktes dock ej lägga märke därtill. Och på en gång afstannade ropen och sorlet, de små mörka böljorna, som hastigt började komma inhoppande öfver sanden, hade tvingat äfven de oförvägnaste att dra sig tillbaka allt högre upp på stranden. Och Silvère tycktes ändtligen fattat sin belägenhet, det gick ett sus af lättad genom de små grupperna, när man slutligen såg honom vända sig om, men med detta helt om tycktes han oförsiktigt nog äfven ha tagit ett steg ytterligare utåt, ty med en hastigt åter stigande fasa såg man plötsligt hans hals och skuldror försvinna under vattnet — man såg blott hufvudet, hvilket tycktes lyftas upp och ner på de långa dyningarna — det ytterst bleka ansiktet, hvilket lyste kalkhvitt öfver de svarta vågorna.

Plötsligt lyfte han armarna ur vattnet och sträckte dem mot stranden, kastade hufvudet bakåt och försvann i djupet.

»Silvère — Silvère!»

Duyvecke hade sjunkit tillsammans på sanden, hennes händer borrhade sig in i det svarta, tunga håret och en våldsam snyftning bröt öfver de darrande läpparna.

»Silvère — Silvère!»

Von Steijn lutade sig förfärad öfver henne.

»Duyvecke — men, Duyvecke!»

Hon sprang upp och stötte honom skälfvande tillbaka, och med en åtbörd af glödande förtviflan och med hvitnande läppar sträckte hon armarna mot hafvet, där Silvère nyss försvunnit.

»Det var honom jag älskade.»

DRAMATISKA TEATERN. »Karl XII», det senaste dramatiska alstret af den outtröttlige August Strindbergs diktarfantasi, är en genialt gjord skiss från slutet af den store krigarkonungens lif. Vi se honom först i kvällsdunklet och under hvinande storm mystiskt skymta förbi på den remsa svenska kust, på hvilken han landstigit efter färden från Stralsund, vi få bevittna hans sammanträffande med Görtz och hans samtal med ett par svenska ädlingar, Horn och Gyllenberg, i ett par korta scener, hvilas mästertligt formade repliker framställa som huggen i sten den sjuke, envise, grubblande och på samma gång af skepticism, sublimt allvar och oöfvervinnelig höghet präglade hjältedrotten — vi se honom under några minuter låta kvinnorna förnimma kylan och skärpan från hans erotikfria temperament, och vi finna honom slutligen andligt och fysiskt utmattad vid Fredriksten, där kulan sätter punkt för hans tragiska lufsöde, låtande honom gå bort i samma gåtfulla dunkel som han lefvat.

Hufvudfiguren dominerar dramat i så öfvervåldigande grad, att man nästan totalt förbiser bipersonerna, hvilka för öfrigt äro utförda med okonstnärlig löslighet och mer än en gång verka som komparser kring konungen.

Men trots detta fel tillhör »Karl XII», med sin fond af stark stämning och sina geniala, hjältekaraktären belysande smådrag, August Strindbergs märkligare verk.

Hr *Palme* har af konungen skapat en alldeles förträfflig gestalt, ja, det är nästan ingen öfver-

Förnämsta tvättmedel

äro och förblifva dock vid finare tvätt

HYLINS Ekonomi-Tvål

och vid gröfre tvätt (byk)

HYLINS Prima Tvätt-Tvål

drift att kalla den ett stycke mästertlig skådespelarkonst. Det är en fullständig njutning att höra hans diktion, och hela återgifvandet i öfrigt vittnar om en pietet för uppgiften, och en förstälse af karaktären, som i allo hedra konstnären.

Af de öfriga medspelande förtjåna att med erkännande nämnas hr *Wagners* distinkta återgifvande af sekreteraren Feifs roll samt fruarna *Lindberg* och *Hanson*, hvilka åt de korta rollerna — *Ulrika Eleonora* och *Katarina Leczinska* — förlånade rätt mycken karaktär.

Hr *Örtengren* spelade rutineradt *Henrik Görtz*, men lyckades ej nog öfvertygande få fram det smidiga och ål-rika hos denna typ. Teaterns intendent synes oss däremot ha varit som klippt och skuren till denna uppgift.

På styckets dekorativa utstyrel har nedlagts stor omsorg, och vi ha därför i vårt dagsnummer återgifvit de fyra akternas sceniska ram, i tanke att bilderna, äfven om dramat näppeligen kommer att uppnå någon utomordentlig lifslängd, alltid ha sitt raison d'être såsom illustrationer till ett beaktansvärdt litterärt diktverk af en snillrik skald.

SVENSKA TEATERN. Paul Hervicus »Gåtan»,

den mycket omtalade franska äktenskapskomedien med sin mystiska andra akt, i hvilken författaren med virtuosmässig skicklighet ända till slutscenen håller åskådaren i ovisshetens spänning, om hvilken af de båda hustrurna som är brottslig, har gjort lycka, fast ej af den art, som bebådard varaktigt framgång.

Därtill bär det sensationella dramat, trots sina stora tekniska företräden, alltför mycket spår af konstruktion: särskildt är detta fallet med första akten, hvars torra resonerande lämnade publiken nästan oberörd.

Pjäsen spelades med lif och energi af hrr *Eliason*, *de Wahl* och *Scenbergs*, samt fruarna *Håkanson* och *Sandell*. Däremot hade hr *Fröberg* som älskaren fått ett alltför tamt grepp på sin uppgift.

Efterpjäsen, lustspelet »Reskofferten», också af franskt extraktion, är en obetydlig fars, hvars orimligheter verka muntrande nog i de två första akterna, men förlora sig i det tomma intet i den tredje.

Och ändå gjorde artisterna sitt allra bästa. Hr *Olssons* ständigt gråtfärdiga och gnällande husägartyp var ett stycke fullödig komik, likaså hr *Byströms* hotellvärd och hr *Johansons* upparsare, medan fröknarna *Gottschalk* och *Torsell* voro förtjusande representanter för »det evigt kvinnliga». Men reskofferten blef inte lätthanterligare för det. »Den dansade», för att begagna ett citat af den sarkastiske stavangerborgmästaren *Alexander Kielland*, »som en dragkista i jordbäfnig.»

KONSERTFLODEN rullar sina strida böljor: fem konserter inom loppet af en vecka — mera kan man ej begära, sannerligen åtminstone ej stå ut med. Också måste vi om dessa musikställningar fatta oss kort.

Främst står naturligtvis *k. teaterns tredje symfonikonserter* i lördags, hvilken gafs inför en höge-

FRU HÅKANSON SOM LEONORE DE GOURGIRAN
I »GÅTAN.»

ligen intresserad och i det närmaste fulltalig publik. Som inledningsnummer utfördes Brahms' akademiska festuvertyr, en anslående och ståtlig komposition, hvar på följde Wagners förspel och Isoldes kärleksdöd ur »Tristan och Isolda», hvilket blef första afdelningens hufvudnummer, dels på grund af kompositionens egna upphöjda skönheter, som förträffligt frambedes genom hofkapellet delikata tolkning, dels på grund af fru Hellströms ypperliga och glansfulla utförande af solopartiet, hvilket framkallade stormande bifall. Kom så R. Strauss' synnerligen intressanta toniskt »Tod und Verklärung», flödande af en melodirikedom och en instrumentationsförmåga, som både förvåna och betaga. Intrycket af denna toniskt hade säkerligen blifvit ännu djupare, om den fått byta plats med nästföregående nummer. Sist kom Beethovens storslagna och härliga symfoni nr 5 c-moll, kanske den populäraste bland mästarens symfonier. Med sin välklang och sina mäktiga stegringar från sats till sats verkar den fullt medryckande. Den följdes ock med andakt af de närvarande, hvilka ock såväl efter konsertens slut som flere gånger under aftonens lopp visade hr Henneberg sin erkänsla för hans skickliga ledning af hofkapellets prestationer.

I Vetenskapsakademiens hörsal konserterades både på tisdag, onsdag och torsdag. Först hade fröken *Agda Lysell* — debutant för stockholmarne — mod att utfylla en hel pianoafton ensam. Men hon skötte sig riktigt bra både med Bach, Grieg, Beethoven och Liszt m. fl. Griegs svåra g-mollballad mäktade hon väl ej fullt med, men hon visade hela aftonen otvetydiga förutsättningar att varda en mycket god pianist. God uppfattning, fin nyansering och, där så kräfvades, rätt kraftigt anslag känneteckna hennes föredrag. Fröken L. är visst från Göteborg, där hon erhållit en god grund för sin pianoundervisning hos dir. Alb. Lindstrand. Sedermera har hon studerat i Berlin. —

Fru Dagmar Möller hade till sin andra danska romansafton å Vetenskapsakademiens hörsal med sina toners makt lyckats draga en fulltalig och af varmaste förstälse besjälad publik. För hennes sängkonsts trolspö remnade också med ens den akademiska lokalens pedantiskt hvitmenade murar, och det elektriska ljusets döda flöden förbyttes i levande solglans öfver romantikens i blått och purpur strödda blomferfält. Skalden, tonsättaren

och föredragarinnan grepo med enhetlig stämning våra hjärtan och kommo dem att skälva med i Drachmans och Heises underbara »Dyvekes sange» allt från jungfrudrömmarnas gryende skära aning:

»men ude i haven står urter og blommer,
der drømmer mit hjerte bland zwibler og løg;
krydret dufter den liflige sommer
og hjertet slår som en gög...»

intill det dödsqualda kvinnohjärtats sista förtvifvans skri:

»jeg er angst, jeg er hed,
af min leg er jeg led —
jeg er ræddelig stedt i den bitreste nød.
Jesus Maria, hvem der var død!»

Denna mästerligt tolkade cykel utgjorde förvisst aftonens höjdpunkt. Men äfven de öfriga sångerna af Heise, liksom den senare afdelningen, ägnad åt Lange-Müller, gäfvö rik njutning, och flere af dem, såsom Heises skämskt täcka »Han sa'e mig så meget», Lange Müllers »Lille röde Rönnebær» samt gripande vemodiga »Efterår», måste vid publikens stormande bifall omtagas. Hr *W. Stenhammar* utförde dessutom med mästarens förstälse tre Skovstykker för piano af Lange-Müller. Allt som allt förenade sig aftonens konstnärliga intryck till en helgjuten harmoni af stark och egenartad stämning.

På fredagen gaf hr *Carl Almgren*, medlem af k. hofkapellet, konsert. Hr A. är valdthornist, och att han förstår att skickligt behandla detta instrument med dess romantiska ton hade han tillfälle visa i R. Strauss' präktiga konsert i ess-dur för valdthorn samt Walthers prissång ur op. »Mästersångarne» af Wagner. En och annan ojämnhet torde få tillskrifvas en tillfällig indisposition. Som ackompanjator fungerade hela aftonen hr *Stenhammar*, hvilken ock spelade ett par solonummer. För öfrigt biträdde jämte honom så framstående förmågor som fru *Dagmar Möller* och hr *Tor Aulin*, hvilka alla väckte det lifligaste bifall från den tyvärr föga talrika publiken.

Hr *Theodor Björkstens* romansafton i Vetenskapsakademien ådagalade, att den för vår konsertpublik sedan gammalt välbekanta sångaren numera förlorat åtskilligt af sin stämmas charme

och att föredraget var ej så litet konstladt och sentimentalt.

Bäst lyckades han med ett par gammalfranska chansons.

Francks »Auf! Auf! zu gottes lob!» hvars hjärtevinande karakter fick en sant innerlig tolkning, samt med »Peterson-Bergers romans »Jungfrun under lind». Den mycket talrika publiken var hela aftonen sympatiskt stämd och applåderade lifligt.

TEODOR BJÖRKSTEN.

N:R 4 AF DAMERNAS MUSIKBLAD, utgifvet af *Ellen Sandels*, har utkommit och innehåller scener ur »Jolantha», *Tschaiakowskys* lilla förtjuvande opera, en anslående »Pas de quatre» af *Ingeborg Zethelius*, original för »D. M.», samt Metternich-Gavotte, en synnerligen intressant komposition af *M. Ziehrer*, en af Wiens allra mest gouterade danskompositörer. Textafdelningen meddelar utom den vanliga musikrevyn en kort lefnadsteckning med porträtt af operorna »Normas» och »Sömngångerskans» kompositör Bellini med anledning af hundraårsdagen af dennes födelse, vidare ett par noveletter, »Bellinis första kärlek» och »Röfvarviolin» m. m.

Vi begagna ännu en gång tillfället att hos Iduns läsarinna anbefalla denna innehållsrika och omväxlande musikpublikation, för hvars godhet utgifvarinnans fina smak och skicklighet äro en borgen. Prenumeration kan ännu ske å närmaste postanstalt eller i närmaste bokhandel. Priset är ju synnerligen billigt: 6 kr. för helt år, omfattande 24 häften med sammanlagdt minst ett 70-tal kompositioner af in- och utländska tonsättare.

KAMRATEN, illustrerad tidning för Sveriges ungdom, är Nordens förnämsta och mest omtyckta ungdomsblad och kostar för helt år endast 3 kr.

KÖKSALMANACK

Redigerad af

FACKSKOLAN FÖR HUSLIG EKONOMI
I UPSALA.

(Föreståndarinna: fröken Ida Norrby.)

FÖRSLAG TILL MATORDNING FÖR
VECKAN 23 FEBR.—1 MARS 1902.

Söndag: Klar buljong med vindböjtlar, hafstunga à la Colbert; stekta järpar med salder; delikatpudding med vaniljsås.

Måndag: Biffstek med potatis; floy.
Tisdag: Stekt svinfilé med legymer; semlor med mjölk.

Onsdag: Vegetariansk jordärtskockspuré med rostadt bröd; kokt kolja med äggstanning.

Torsdag: Brynt vitkålssoppa med fläskkorf; fraspannkakor med sylt.

Fredag: Kokt, brynt, färsk oxbringa potatiskroketter och ärter, mosspudding.

Lördag: Kroppkakor med skiradt smör; apelsinsoppa.

RECEPT:

Vindböjtlar (f. 6 pers.). 3 del. vatten, 106 gr. smör, 2 tsk. socker, 106 gr. hvetemjöl. 3—5 ägg.

**HENRIK GAHNS
MANULIN,**
ny glycerinpasta för hudens skydd och vård
i tuber à 50 öre st.

Säljes hos Louise Blomberg, Vesterlånggatan 39; C. F. Dufva, Drottninggatan 41; Elin Edlund, Drottninggatan 63; Fanny Gelin, Malm-torgsgatan 5; Selma Hägglund, Hamngatan 38; Ant. V. Nording, Biblioteksgatan 11, m. fl. parfym- & tvålbodar.

Beredning: Vatten, smör och socker kokas upp, mjölet ivispas, och smeten får koka, tills den släpper pannan. Då mesta hettan afgått, iroras äggulorna, en i sänder. Sist nedskäras de till hårdt skum slagna hvitorna. Smeten tryckes genom bakelsesprits eller strut på en väl smord plåt i form af ett S. Vindböjtarna gräddas i god ugnsvärme, hvarvid är att iakttaga, att ugnsluckan ej bör öppnas förrän efter 10 min.

Hafstunga à la Colbert (f. 6 pers.). 1 och 3 fjärdedels till 2 kg. hafstunga, 1 och 1 half msk. salt, 1 ägg, 1 half kkp. stötta skorpor, 3 msk. smör, Maitre d'hotel smör: 170 gr. smör, 1 msk. hackad persilja, 1 tsk. citronsaft, 1 half tsk. salt, 1 fjärdedels tsk. hvitpeppar.

Till såsen: 1 msk. hackad persilja, 1 och 1 half citron, 1 half kkp. buljong.

Beredning: Fisken rensas och sköljes väl. En djup skära göres från hufvudet till stjärten, och ryggen af-skäres upp och nedtill. Fisken saltas därefter, vändes i det uppvispade ägget och de stötta skorpona samt stekes gulbrun i smöret.

Medan fisken stekes tillredes Maitre d'hotelsmör. Persiljan sköljes och hakas samt blandas därefter väl med smöret, kryddorna och citronsaften.

Då fisken är färdigstekt, uttages ryggen, och Maitre d'hotelsmör tillägges i öppningen. Fisken upplägges på varmt fat. Smöret, hvari den stekt, tillsättes med den hackade persiljan, citronsaften och buljongen samt hålles öfver fisken.

Delikatpudding (f. 6 pers.). 210 gr. sötmandel, 8 gr. bittermandel, 200 gr. socker, 160 gr. smör, 3 äggulor, 1 ägghvita, 15 gr. hvetemjöl, 3 kkp. ap-

pelkompott (2 lit. äpplen, 1 kkp. krossocker, vatten).

Beredning: Mandeln skällas, tor-kas i ugnen och rifves samt stötes mycket fint tillsammans med sockret. Smöret skiras och röres, tills det blir hvitt och blandas därefter med äggulorna, ägg-hvitan och hvetemjöl. Mandeln tillsät-tes, och massan omröres väl. En paj-form smörjes med smör och beklädes med ofvanstående massa, hvarefter formen närens kant lägges en ring af degen. Puddingen gräddas i svag ugnsvärme och serveras med vaniljsås eller vispad grädde.

Stekt svinfilé med legymer (f. 6 pers.). 1 och 1 half kg. svinfilé, 1 half msk. smör, 2 tsk. salt, 1 half lit. buljong ell. vatten.

Beredning: Filén tvättas med en duk doppad i hett vatten. Den brynes därefter i smöret, saltas och påspädes med den heta buljongen, hvarefter den får sakta steka 20—30 min. När filén är mör, upptages den, skäres i tunna skifvor, upplägges på serveringsfatet och garneras med legymer. Såsen silas, skummas och serveras som sky.

Brynt, färsk oxbringa (f. 6 pers.). 1 o, 1 h-lit kr. oxbringa (förring), 1 och 1 half msk. salt, vatten, 6 krydd-pepparkorn, 1 bit rotselleri, 1 stor morot.

Beredning: Bringan tvättas med en duk, doppad i hett vatten, ingnides med saltet och får ligga till följande dag, då den knäcks väl och nedlägges i gryta, som har tätt slutande lock med så mycket kokande vatten, att det täcker köttet. Locket pålägges, och när vattnet kokar, aflägsnas allt uppflytande skum. Kryddor och rotsaker tillsätts och bringan får sakta koka 2—3 tim., eller tills den är fullt mör. Bringan upptages, nedlägges i en långpanna, hvars botten är täckt med spadet och in-sättes i stekugn att brynas. Såsen silas, skummas och serveras till bringan, som kan, om man så vill, garneras med den kokta moroten.

Mosspudding enkel (f. 6 pers.). 50 gr. sötmandel, 6 bittermandlar, 50 gr. socker, 2 ägg, 1 del. mjölk, 6 blad gelatin, 1 half lit. tjock grädde; sylt eller biscuit till garnering.

Beredning: Mandeln skällas, rifves och stötes tillsammans med sockret i en stenmortel. Äggen och mjölken vispas tillsammans i en kastrull, mandelmassan tillsättes, och blandningen får under vispning sjuda öfver elden, tills den blir riktigt tjock. Gelatinet spolis i kallt vatten, upplöses i litet varmt vatten samt nedröres i smeten. Då mesta hettan afgått, nedröres den till hårdt skum slagna grädden, och smeten hålles i en med kallt vatten sköljd form och ställes på svalt ställe att stelna. Då puddingen skall upp-stjälpas, hålles formen förut omkr. 1 half minut i varmt vatten. Puddingen garneras med sylt eller biscuit.

**Göteborgs
Kex**

förnämsta

Svenska fabrikatet.

LÄKARERÅD

FNHVAR af Iduns läsarinna äger att å denna afdelning erhålla fria läkarråd. Förfrågningar insändas till redaktionen med påskrift: »Till Iduns läkare».

KARLA. Ingenting att göra ått detta obehag, om ej möjligen hypnotisk behandling. — Likgiltigt, om salt eller varmt.

TACKSAM 32-ARIG FRU. Se svar till Z—A. i nr 1.

ROSALIE. 1) och 2). Efter all sannolikhet beroende på blodbrist. 3) Huru kan ni tänka er, att vi utan hvarje vägledande uppsyn eller undersökning skola kunna afgöra detta.

ELIN. 1) Ja, det kan vara farligt, om det är eller blir högrådigt. 2) Enda botemedlet är sjukgymnastik (hos fullt kompetent person!) under lång tid.

35-ARIG FLICKA. 1) Se svar till Lycklig maka i nr 7. 2) Ja, men oskäligt dyra. Jämför svaret till Sextonåring i nr 7.

OROLIG FRU. 1) Nej. 2) Nej. 3) Nej. långt ifrån säkert.

AKTRIS. Ja; operationen är ofarlig och verksam, men plägar ej tillgripas annat än vid större obehag af åkomman. Tiden 2—4 veckor.

SOFIE G. Kan komma af flere olika orsaker och är oftast mycket envist. Då ni tyckes vara Stockholmsbo, vore det väl klokast, att ni vände er till specialist.

KARIN. Ni bör naturligtvis vända er

FREJA-MAGASINET
C. E. LAGERSTRÖM
Specialaffär för Damartiklar
STOCKHOLM.

FÖRSÄLJNINGSLOKALER:
18 HUMLEGÅRDSGATAN 18.
18 GÖTGATAN 18.
29 DROTTNINGGATAN 29.

KONTOR OCH LAGER:
18 HUMLEGÅRDSGATAN 18.

HVEM BLIR DEN LYCKLIGE? Köp vid behof Edra Visittkort, Korta varor, Stämpelar m. m. från *John Fröberg, Finspong*. Ni får gratis vara med vid 1902 års stora giss-täflan, där, bland mångfaldiga värdeföremål, äfven en villa om 2 rum och kök bortgifves. Illustr. priskur. och upplysningar till hvarje agent gratis, ej franko.

till (mag-) läkare i och för fullständig undersökning. Troligen har ni en nervös magkatarr.
EN SVÄRT PLÅGAD 17-ÅRING. Se svar till Ckr i n:r 6.
UNG MAMMA. Enda säkra sättet att afgöra saken är undersökning, dock ej gärna förr än i andra månaden.
FJÄLLAN. Ingnid morgon och afton en salfa af 1 gram borsyra, 1 halft gram ichtyol, 10 gram lanolin och 10 gram flytande paraffin.
SYLVIA. 1) Se svar till Lycklig maka i n:r 7. 2) Jo, i detta fall vore nog hypnotisk behandling att tänka på.
 3) Se svar till Vera på Liden 2) i n:r 7. Tiden växlar mycket och följaktligen äfven priset.
HILLAN. 1) Se svar till Jetta 1) i n:r 6 2). Se svar till Ckr i n:r 6.
PER ASPERA. Nej, det ges inga medel direkt mot detta, som alltid beror på inre orsaker, hvilka i och för behandlingen måste utrönas. Om något fel förefinnes med afseende på hjärta eller njurar, kan naturligtvis blott genom undersökning afgöras.

Prenumerera på Iduns Modetidning

FRÅGOR

ENHVAR af Iduns läsarinna äger att å denna afdelning framsätta förfrågningar rörande husliga eller andra angelägenheter till besvarande af läsekreten. Äro frågorna af den art, att de rätteligen höra hemma i annonsafdelningen, intagas de dock icke.

N:r 60. Min farfar hette Stålhand-ske, föddes något af de sista åren på 1700-talet och dog 1883. Min far togs som fosterbarn och fick ej behålla sin fars namn. Numera får visst (utan protest) tagas hvilket namn som helst, till och med adelsnamn, men jag har läst, att det förr var i lag förbjudet. I så fall skulle namnet ej vara taget, utan arf. Jag har tänkt återtaga namnet. Vore tacksam för råd hvar jag skall vända mig, för att få ett släktregister utarbetadt. Blir det dyrbart? Kan hvilken som helst få taga del af stamtaflorna, som finnas på Riddarhuset?

N:r 61. Kan någon säga ett medel, som häfver och lindrar nervös magkatarr?

N:r 62. Skulle Olga vilja säga, hvar man får köpa Kendalls lanolincreme-tvål?

N:r 63. I hvilken tidning skall man lämpligast annonsera, om man vill byta vybrefkort med utländska samlare?

N:r 64. Hvad betyder förkortningen T. S. V. P.?

N:r 65. Kan någon säga, hur jag skall kunna få bort en vadecumfläck, som jag fått på ett ballif af tunt bomullstyg?

N:r 66. Kan någon hundvän upp-gifva medel mot valpsjuka?

N:r 67. Skulle någon vilja lämna beskrifning på huru tysk honungskaka bakas? Jag menar den tjocka sorten, som bakas i form och som har utse-ende af bröd.

N:r 68. Har hört, att man skall ha

det mycket bra vid järnvägen. Är det mycket svårt att komma in där, också om man har studentbetyg?

N:r 69. Vill någon ge mig beskrifning på några verkligt goda och fina rätter, som tillagas och serveras på snäckor?

N:r 70. Kan någon säga mig, hvarför jag ej kan få s. k. sockerkött rödt och vackert, likt kött, som är saltadt på vanligt vis. Har hvad smaken beträffar flere utmärkta beskrifningar, men får köttet för det mesta en skiftning i både gult och grönt. Männe det kan bero på salpetern?

N:r 71. Hvilka äro Sveriges största gods, och hvilka äro ägare till dem?

N:r 72. Hvilket är var det som änke-kronprinsessan Stephanie af Österrike-Ungern besökte Sverige? Reste hon inte kanalvägen mellan Göteborg och Stock-holm?

N:r 73. Skulle någon kunna säga mig, hvar man kan få köpa mönster till så kallad Kristindalsklädning?

N:r 74. Vill någon nämna ett medel mot finnick hy?

N:r 75. Jag har öfversatt en bok från franskan. Då författaren förbe-hållit sig rätten att meddela tillåtelse till öfversättning på främmande språk,

frågas härmed, hvem som bör anhålla om rättighet, öfversättaren eller för-läggaren? Hvilket är bruket?
 Mångårig prenumerant.
 N:r 76. Vill någon upplysa om hvilka medel, som skola användas för socker-sjuka?
 Prenumerant.
 N:r 77. Hvar och en, som sysslar med köksgöromål, vet hur svårt det är att få bort lukten från händerna af sill, fotogén, lök etc. Finns något godt medel att borttaga dylik lukt?
 Fia.

SVAR

ENHVAR af Iduns läsarinna uppmanas tidigt att till inbördes nytta i mån af förmåga besvara insända frågor. Svaren insändas till redaktionen, och angives all tid tydligt nummer å den fråga de gälla. Åt de tre af våra läsarinna, som under årets lopp tillfylllestgörande besvarat det största antal frågor, komma vi som en uppmaning att vid dess slut utdela tre pris, hvardera bestående af 25 kronor. Förden skall bör en hvar, som insänder svar, alltid underteckna med samma signatur.

N:r 722. Vårtor kunna aflägnas medelst påstrykning af grönsåpa. Strykes bäst på en flanelapp, som ombytes flere gånger. Ett annat medel är att fukta värtan med aseptin och sedan bestryka den med ett tjockt lager ren, kristallinisk salicylsyra, hvaröfver sedan lägges fyrdubbel borlint och på detta en bit guttaperka, men denna skall täcka väl. Sist anlägges ett fast förband. Efter 5 dygn har vanligen värtan alldeles lossnat.

N:r 802. God mjuk pepparkaka: 6 ägg-gulor, 213 gram sirup, 213 gr. brunt pudersocker (eller strösocker, om ka-kan önskas lätt) röres en half timme. Hvitorna slås till skum och iröras, sist 218 gr. mjöl, 8 gr. stötta nejlikor, d.o. kanel, finskuret pomeransskal, litet alun eller renad potassa (upplöst i en half sup brännvin). Gräddas i smord form i ugnen.
 Sockerkaka: 6 hela ägg vispas en half timme med 213 gr. socker, litet riven söt- och bittermandel, 150 gr. mjöl. Smord och bröad form.

No 4711
Familje-Tvål
 billig — varaktig.
 Försäljes i 1/2-kilo-paket å kr. 1: 25, innehållande 5 stora eller 8 mindre tvålar i olika färger och lukter.

En annan d.o. 6 ägg vågas, lika vikt socker och något mindre mjöl. Gulorna vispas för sig med sockret, därefter mjölet, sist de till skum slagna hvitorna och en knapp tesked hjort-hornsalt. Smord och bröad form, ej för varm ugn.
 Olga.

— Sockertårta: 6 äggulor vispas 3 fjär-dedels tjm. med 1 hlft skålp. fint socker. Sedan tillsätts 4 matskedar potatismjöl och till sist de 6 ägghvitor-na, slagna till hårdt skum. Hålles i form och gräddas i ej för varm ugn.
 Asta.

— Billig mjuk pepparkaka: 5 äggulor, eller 6, om de äro små, vispas med 200 gr. socker, tills massan blir hvit. Då iröres en matsked finskurna pomeransskal, 1 tesked ingefära, dito kanel, helt litet nejlikor samt en struken tesked hjorthornssål, 200 gr. mjöl, 6 skedar sirap och sist ägghvitorna, slagna till skum. Smeten slås i väl smord form och gräddas i lagom varm ugn.
 Karla Rönne.

N:r 803. Bäst att plocka och torka nässlor under våren och sommaren.
 Olga.

N:r 807. Grahamsbröd: Öfver 1 kg. grahamsmjöl slås 1 lit. kokande vatten, som sedan väl arbetas till en smidig deg, hvilken får stå och svälla ett par timmar, väl öfverhöljd. Sedan in-arbetas för två öre jäst, och degen får jäsa upp, hvarefter den u.b.k:s i långa bröd, som ställas att ånyo jäsa, innan de gräddas i ej allt för het ugn.
 Asta.

Köp Foulard-Siden!

Begär mönster af våra vår- och sommar-nyheter.

Specialitet: Tryckt Siden-Foulard, genombrutna sidentyger (à jour). Rå- och Tvättsiden för kläder och blusar från 90 öre pr mtr.

Vi sälja i Sverige direkt till privata och sända de utvalda sidentygerna tullfritt och franko till bostaden.

Schweizer & Co., Luzern (Schweiz).

— Siden-Export. —

Palesina vin (Sjukvin)
 Detta äkta oförfalskade Druvvin, stärkande, välsmakande, rekommenderadt af Hrr Läkare såsom utmärkt sjukvin, särskildt för konvalescenter och klens personer såväl äldre som barn, enastående som förmiddags- & dessertvin expedieras af undertecknad i lådor å 6 but. Kr. 10.—, 12 but. Kr. 20.— fritt emb. mot insänd likvid. — Importör och ensamförsäljare för Sverige **H. Heintz, Vin-Nederlag, 39 Karlavägen, Stockholm.**
 Analys N:o 120170 å ett prof märkt »Palesina vin» (sjukvin) Alkohol 13,43 %, Vinsyra 0,80 %, Extract 14,06 %, Mineralämnen 0,22 %. Främmande färgämnen frånvarande. Extracten utgjordes till väsentlig del af Druvsocker 13 % samt innehöll garfämne liksom bland mineralämnena förefunnos kali och fosforsyra.
Profvet är sålunda att anse som ett oförfalskadt (sött) vin af god beskaffenhet.
 Stockholm den 23 januari 1902.
JOHN LÄNDIN,
 Hand. Kemist i Stockholm.

Ansiktsbehandling (enl. läkaresystem.)
 Behandling af alla åkommor i ansiktets hud, muskler och nerver samt kronisk snufva.
Manicure.
 Tr. 11-1, 5-6. Andra tider efter öfver-enskommelse. Allm. tel. 16820.
Fröken T. ARFVIDSON,
 Humlegårdsgatan 11, 1 tr.
 Obs.! Studerat och praktiserat både in-och utomlands.

Den bekymmersamma toalettfrågan

IDUNS Modetidning

är lätt löst genom att för det nya året prenumerera på »Iduns Modetidning», som på sitt område intar hedersplat-sen som den fullständigaste, inne-hållsrikaste och elegantaste mode-journal Norden äger. På 6 olika språk har detta kontinentala organ för allt hvad till den kvinnliga dräk-ten hörer uppnått en upplaga på mer än 300,000 exemplar — något som bäst torde tala för dess värde och däraf betingade popularitet! Iduns Modetidning utgifves i tvänne olika upplagor, båda med två stora 8-sidiga nummer i månaden, hvar-dera innehållande 70—80 utmärkta illustrationer samt åtföljda af en stor dubbelsidig mönsterbilaga af enastå-ende rikhaltighet. Med den dyrare

upplagan (den s. k. planschupplagan) följa dessutom en gång i hvarje månad en präktig mode-plansch i färgtryck med de modernaste hårfri-syrer på baksidan samt som en synner-ligen värdefull och allmänt omtyckt gratispresent: Iduns Handarbetstid-ning, hvilken, af framstående kvinn-liga konstnärer på detta område, fyl-les med idel nykomponerade origi-nalmönster för alla slags kvinnliga handarbeten, broderier, läderplastik, glödrkning m. m. Prenumerations-priset för helår å planschupplagan endast 5 kronor, å den billigare upplagan (utan planscher och handar-betstidning) 3 kronor, ett utomordent-ligt billigt pris i förhållande till den praktiska valuta, som bjudes i detta

Nordens finaste och innehållsrikaste modeblad.

AKTA ELDEN — I HEMMET.

Brandskada genom ovarsamhet med hart ljus etc. godtgöres ej af assuransbolagen. Använd därför i trappor, garderob-er & vindar elektr. ficklampan **QUICK**, som är en ovärderlig hjälprede i mörkret, ej större än Eder
PORTMONNÄ.
 Är alltid redo att genast an-vändas. Blir en oumbärlig favorit. Kr. 6:— pr st. Till landsorten franko mot post-förskott af kr. 6: 50.
 Allm. Svenska Elektr. Akt.-Bol.
 Malmstorgsgatan 5,
 Stockholm.

Banyuls Trilles.
 Ett aptitgivande, magstärkande vin, afsedt för konvalescenter och svaga personer i allmänhet. Rekommenderadt af många hrr läkare.
 Pris pr butelj kr. 3,50 hos
HÖGSTEDT & Co.,
 Stockholm, 32 Regeringsgatan.

Damer!!!
 Menstruationsbindlar i paket å 12 st. till 1 å 2 kr. paketet. Libband därtill 1 och 1,50 pr st. sändes pr efterkr.
 Bandagist **P. Rude ius** i Lund.

KNEIPP BADEN,
 vid Norrköping.
 Kurort. Vattenbehandling m m. Öp-pen året om

Örebro
Halföres Kex
rekommenderas.

— Af 1 lit. söt mjölk och ej för groft grahamsmjöl samt 3 öre jäst göres en blank och smidig deg, som får jäsa upp väl. Sedan inarbasas 1 f. ä. dedels kgr. smör jämte 1 o. 1 halft kgr. socker, hvarefter degen får stå, tills den höjer sig, då den utarbetas till långa ell. runda skorpor. I tredjedels del fint hvetemjöl bör användas, ty skorporna blifva då bättre.

N:r 808. Lappdräkten passar nog bäst för ändamålet och är därtill särdeles vacker. Den behöfver ej bli dyrbar, om ni syr den själf. (Sustrarna Hultgren, Drottningg. 21, begära 50 kr. för en dräkt, men då är den ju särdeles fin och fullt stiltrogen). Kjol och lif klippas i ett, som en vanlig rak och vid nedtill, med öppning eller sprund uppifrån halsen och ned öfver midjan, och som material kan användas mörkblå vadmal; brud- och högtidsdräkten är af hvitt vadmal eller kläde. Modell kan ni lätt få, om ni i bokhandeln ser efter ett af de många färglagda kort, hvarpå figurer i nationaldräkter förekomma.

N:r 809. En lyster godt brännvin slås i en panna, däri lägges sönderbruten kanel, kardemumma, kryddne l. k. r. russin, bittermandlar, li. et af hvarje sort. Lock lägges öfver pannan, som ställes på elden, tills brännvinet är varmt, då den afliftes. Locket tages af och ett halster lägges öfver pannan, på detta lägges 200 gr. hvitt socker, huggett i små stycken. Brännvinet påtändes och

får brinna en stund, hvarunder man rör däri. Om ej allt sockret vill smälta genom lågan, öses litet af glögggen därför. Då det brunnit en stund, släcks lågan med ett lock. Glöggen bör serveras varm.

— En butelj portvin jämte nejlikor, kanel och kardemumma slås i en kastrull att bli kokhet; socker och russin efter smak. S. k. bryllä tillagas som följer: 1 liter fin konjak hälls i en kastrull jämte några krossade kardemummor, en bit kanel, några citronskal, litet russin. Öfver k. s. rullen lägges en sil och därför ett stycke socker, något mer än ett halft kg. toppsocker, sönderstyckadt i väl stora bit r. Konjaken påtändes, får brinna, tills sockret smält, då den släcks medelst påläggning af ett lock.

N:r 810. Tvätta först beslagen väl rena och använd därvid Sappone Perfexione (konsttvätterkan fru Sofie Andersens tvål). Polera sedan möbelen med »möbelpoleraren», ett polermedel, som under årets lopp förts i marknaden. Beslagen kunna sedan gnidas blinka med »Amor», ett godt putsmedel för mäsning.

— Vill man »bona» polerade möbler af mahogny, kan därtill användas följande möbelsax: gult vax smältes i kokande vatten och upptages, när det börjar stelna; terpenin gnides in däri, och massan arbetas med händerna eller med en träsked, tills den blir smidig. Den strykes då på en yllelapp, möbelen gnides härmed och sedan gnides efter med en torr yllelapp. Detta är ett styft arbete, men så är möbelsaxet ett oöfverträffligt medel att bibehålla glansen på polerade möbler. Vill ni ej ha besvär med att själf tillaga vaxet, så använd »kosmin».

N:r 811. Araljan kan afskåras och växer då ut med två grenar från den afskurna delen. Bäst är det på hösten, och bör säret förbindas med ymvax.

N:r 813. Hör efter i bokhandeln.

N:r 73 af Allmännyttigt handbibliotek, Kemisk-teknisk handbok för vin-

Stomatol-Tvål
beredd af de finaste oljor, är till följd af sin stora Stomatolhalt utan gensägelse den bästa i handens rationella vård.

handlande och vinfabrikanter, innehåller för viner's behandling m. m. Pris 1 krona.

N:r 814. D. lik lösning (guld, silfver, brons m. fl.) finnes färdig på flaskor och säljes i hvar'e färghandel.

N:r 819. Vänd er skriftligt till fröken Ida Norrby, som är föreståndarinna för Upsala fackskola för huslig ekonomi, där skolkökslärafrinnor å ligen utbildas. Stockholms högre lärarinneseminarium anordnar äfven dylika kurser. Villkor för tillträde till den senare: att ha fyllt eller under kalenderåret fylla 20 år, att ha genomgått ett statens seminarium eller högre flickskola eller kunna styrka sig äga motsvarande kunskaper. Undervisningen är afgiftsfri, men elev erlägger 85 kr. såsom betaltning för måltiderna i hushållsskolan. Kursen för går under 8 månader, räknadt från september till maj. Ansökan skall insändas före den 15 juni till direktionen för Högre Lärarinneseminarium.

N:r 821. Då det för att vinna inträde vid folkskollärarinneseminarium fördras att äga mycket god allmänbildning i alla vanliga skolämnen, finnes ej någonstades för speciellt detta ändamål inrättade preparandskolor. Vanligast är, att de, som vilja blifva folkskollärarinor, först genomgå ett småskolelärafrinnesem., där de få de erforderliga förkunskaperna och tillika finna, om de hafva lärarinneanlag. Ni har ett landstingsseminarium i Falun, hvarför

vill ni då till Stockholm? I Stockh. finnas annars två lämpliga seminarier: Löfvénska med tvåårig kurs, Kungsgatan 2, och fröken Detthows, som kan genomgås på ett år. Birger Jarls gatan 35. Begär prospekt från dem!

N:r 822. »Tjädern i a korderings- o. h förmedlingsbyrå», adress: Stockholm.

N:r 823. Hvarför icke rådfråga Iduns läkare, hvilken kostnadsfritt meddelar råd åt prenumeranter?

— Rådfråga en skicklig läkare; en undersökning af edert hälsotillstånd är naturligtvis nödvändig, för att några botemedel skola kunna föreskrivas.

N:r 824. Ansökan skall ingifvas till Kommerskollegium, där ni säkert också kan förskaffa er nödiga upplysningar om tid och villkor för erhållande af understöd.

N:r 826. En Don Alfredo (falsk spanjor förstas) begär upplysning om ett porträtt och om den som ritat det samma. Porträttet är återgifvet i Ord och bild för 1900. sidan 385, där det enligt äldre uppgift antages föreställa Germund Adam Cederhjelm, f. 1740, d. 1804 på Ribbingsbäck i Tible socken, Upland. Att denne C. ligger begravnen där hans minnesård finnes måste man tro, tills någon bevisar, att det är osanning. Det graverade porträttet är ett kopparstick, ej stålstick. Den som afritat gubben måste vara Eva Lovisa Forbes af Lund, f. 1745, d. 1821, gift 1766 med J. A. af Petersens. Hon hade visserligen en kusin med lika dopnamn, men om denna kusin finnes blott födelsetid (16 april 1769) anförd. Se Sv. ad's ättartaflo, ätten Forbes af Lund tab. 6 o. 7. Att fru af Petersens, f. Forbes, på sin tid ansågs såsom den skönaste bland de sköna, torde vara angenämt för Don Alfredo att förnimma. På ätten Forbes' stamtafla saknas ej få uppgifter om kvinnliga medlemmar.

N:r 832. a) Ägghviteämnen: kött, fisk, ägg (i hvilken form som helst). b) Fett: alla slags fetterter. Mjöl, dock ej mer än 1 liter, aldrig okokt. c) Kolhydrater: bö or, jordärtskockor, sockerrötter, sallader, kålsorter, nötter, mandel, gurkor, rättikor, frukter och bär; ej mer än 50 gram bröd. d) Drycker: ej öl; däremot tillåtes rödvin, karlsbader- och vichyvatten.

— 832. Vänd er till läkare, så får ni en fullt tillförlitlig matsedel. Hvarför ej sända er fråga till Iduns läkare? Just vid denna sjukdom är dietkastisk tidningskrifvare och hans familj: Två personer med namnet Eva Lovisa

Glas- och Porslinsserveriser samt Husgerådsartiklar
i största urval.
Billiga bestämda priser.
Aktiebolaget
Brising & Fagerström,
24 Regeringsgatan 24
STOCKHOLM.

Forbes funnos på Germund Adam C—ms tid. En född 1745, död 1821 (i Sala), dotter af kaptenen Arvid Magnus Forbes af Lund och Ebba Margareta Danckwardt-Lilljeström och gift 1766 med kanslisten Johan Abraham af Petersens till Erstavik. Hon var mormor till den i Fänrik Ståls sägner besjungne Wilhelm von Schwerin.

Den andra, född 1769, (dödsåret ej bekant), dotter af kornetten Alexander Wilhelm Forbes af Lund och Elisabeth Margareta Bagge af Söderby.

N:r 828. Mot dessa »påsars» torde intet kunna göras. Hos personer, besvärade af hjärtlidande, ser man ej sällan dylika, men kunna de finnas äfven hos fullkomligt friska.

— 832. Vänd er till läkare, så får ni en fullt tillförlitlig matsedel. Hvarför ej sända er fråga till Iduns läkare? Just vid denna sjukdom är dietkastisk tidningskrifvare och hans familj: Två personer med namnet Eva Lovisa

Tandläkare Osc. Bohrn,
72 Drottninggatan 72.
Hvardagar 10—8; helgdagar 10—11.
Allm. tel. 4873.

Tandläkare John V. Lindh-Hyggrell,
17 Karlavägen 17. Allm. tel. 13057.
Hörnet af Sturegatan och Karlavägen.

Tandläkare Sjögquist
6 Sturegatan 6, Stockholm.

Tandläk. Elias Widfond
25 Regeringsgatan 25.
Träffas kl. 10—2 och 1/2 5—1/2 6 e. m.
Plomb. och insättning af artificiella tänder

Doktor J. Arvedsons Kurs
i Sjukgymnastik, Massage och Pedagogisk gymn. (friskgymnastik)
i hufvudsak lika med Gymnastiska Centralinstitutets kurs för kvinnliga elever.
Kursen är 2-årig med början 1 okt.
Upplysningar och prospekt genom doktor J. Arvedson, Stockholm.

Kronisk Snufva och Svalgkatarr
behandlas med inre smärtfri massage (med instrument) af
Professor G. Cederschiöld.
Träffas hvardagar 2—4. Engelbrektsg. 5.

Doktor O. Wides Kurs
i Massage, Sjuk- & Frisk-Gymnastik motsvarande Gymn. Centralinstitutets kurs för kvinnliga elever. Upplysningar och prospekt genom Doktor O. Wide, Stockholm.

Damhårarbeten.
Peruker, Benor, Flätor, Länkar m. m. i tusental. Insänd hårprof så erhållas flera arbeten att välja på. Obs. Vi signera ej postpaket med »Hår». Herr och Fru E. MALMBERG, 58 Klarabergsgat. 58.

Brud-Siden-Robe kr. 15: 40
till högre pris — 14 meter! — porto- och tullfritt! Profver omgående; (likså af svart, hvitt och kulört »Henneberg-Siden» från 65 öre till kr. 16: 60 per meter.
G. Henneberg, Siden-fabrikant (k. o. k. hofl.) Zürich.

Wasabryggeriets Maltdrycker
rekommenderas.
Specialité: **Pilsnerdricka.**
Allm. Telef. 30 57. Rikstelef. 10 73.

För Balsäsongen.
Bästa Wiener Balskor, Franska & Engelska Balstrumpor,
Sorties de Bal, Solfjädrar m. m. hos
K. FORSBERG & Co, Operahuset.
OBS.! Balskor öfverklädas.

Prenumerera på KAMRATEN!

Sveriges första kvinnliga trädgårdsskola
börjar sin 4:de kurs 15 april, slutar 1 nov.
Undervisning lämnas i trädgårdsskötself — konservering efter ny metod — fjäderfäskötself — skötande af ägg-kläckningsmaskin m. m.
Prospekt på begäran.
Espenäs & Lännäs (Örebro län).
Fru Stina Swartling, f. von Hofsten,
Skolans innehafvarinna.

ALLCOCK'S PLASTERS
(etableradt i Amerika 1847.)
ALLCOCK'S PLÅSTER är ett medel mot
Reumatism, Höftvärk, Ländvärk, Förkylning, Hosta, Svagt Bröst, och Rygg,
OSV., O.S.V.
ALLCOCK'S är det enda verkliga, säkra och palitliga porösa plåster som tillverkas, begär därför alltid på ALLCOCK'S.
TAG INTET ANNAT!
SÄLJES PÅ ALLA APOTEK.
Har Ni liktornar, begagna da Allcock's Liktern Plasters.

Ylleklädningar

i affassade bitar à 6 meter af extra fin engelsk cheviot, svart, mörkblå och rödbrun, som kostat 12 kr. bortslumpas af en händelse till kr. 7: 75 pr st.

Bomullsklädningar

afpassade bitar à 8 meter, äkta färger, vackra mönster, som kostat 4: 50 bortslumpas till 2: 75 pr st. Köksförkläden, handväfda, äkta färger, bortslumpas till 11 kr. pr duss.

Hörnboden Observatoriegatan 6, Stockholm.

böra undvikas. Socker bör utbytas mot saccarin.

Olga.

Sänd bref, åtföljdt af 20-öres frimärke till fru Josephine Österberg, Bankeryd.

TIDSFÖRDRIF

GÖMDA ORD.

Orden i första strofen af trenne bekanta sänger finnas i följd inneslutna i nedanstående lilla sommarsaga:

I det klara solskenet synes en fjärl, nyss frigjord ur puppan, svinga de lätta vingarne öfver en blommande äng. Det syns, som om han på den ville söka någon liten blomma, af hvars doft och sötna han ensam finge njuta. Men kring ängens alla blommor sväfvade så många andra fjärlar. Kanske skall han bland skogens eller hagarnes blomster finna den han söker. — Och han flyger nu till en furuskuggad hage nere i dalen — och se, i skyddet af en hög fura växer en liten, skär, ljufilig linnea! I den blida dagern under furan tycktes hon le så mildt och blygt mot den unge fjärlen. Inga andra fjärlar jagade i orolig ifver omkring henne, det såg han genast. Ack! kanske finge han blifva den första, som fick

kyssa hennes fina, rosafärgade kronblad! Kanske hade skaparen låtit henne växa opp ur mossan för hans skull! Glädjens och kärlekens vingslag äro lätta, snart hade fjärlen sänkt sig ner till hagens undan-gömda blomster. Och med en kyss förenades så i naturens tempelsal luftens bevingade son med en dotter af jordens mull.

F. M. C.

ARITMOGRYF.

1	1	2	3	4	5	1	6	7	8	9
2	5	7	6	10	2	6	1	5	11	12
3	7	6	13	14	5	7	15	7	12	4
4	6	7	5	5	14	13	12	1	5	7
5	12	6	16	5	12	17	11	5	2	6
6	18	9	2	6	19	6	20	13	12	2
7	6	2	21	11	15	14	1	5	4	6
8	19	2	3	3	22	2	13	19	19	11
9	1	3	18	1	5	2	19	1	15	14
10	21	2	6	13	19	7	3	1	5	6
11	15	20	8	9	4	6	22	4	5	4
12	7	1	5	6	7	13	9	2	15	2
13	3	2	13	19	4	15	9	6	2	13
14	1	7	3	3	2	6	9	24	20	15
15	5	6	4	5	11	1	4	13	1	17
16	4	3	10	14	6	1	5	14	15	4
17	6	2	1	9	14	15	15	13	2	19

- 1) klädesplagg, 2) boningshus, 3) fågelkännare, 4) möbel, 5) handverkare, 6) hästkarlar, 7) politiskt bråkmakeri, 8) beforderlighet, 9) har skildrats af många författare, 10) oreflekteradt vetande, 11) serveras på »bjudningar», 12) för gourmanden, 13) bakverk, 14) del af en dag, 15) räkneord, 16) modern stilart, 17) finnes mellan olika folkslag.
 - Sifforna utbytas mot bokstäver, och äro dessa rätt funna, så bilda begynnelse- och slutbokstäfverna till de därigenom uppkomna orden — de senare namnet på en känd författare och de förra titeln på ett af hans sista arbeten.
- BESS.

AF GADUS' TORSKKONSERV

tillagas en mängd utmärkta fiskrätter, såsom fiskfilet, fiskfärs, fiskpudding omeletter m. m.

Se närmare bruksanvisningen samt »Iduns Hjälprede» för maj 1901!

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 = namn på en svensk författare.

DIAMANTGÅTA.

1 a
2 a a a
3 a a a a a
4 b b i l l n n
5 o o r r s
6 s s t
7 t

Bokstäfverna omflyttas, så att följande ord bildas:

- 1) vokal, 2) kompositör, 3) mansnamn 4) bibliskt namn, 5) gudinna, 6) hvad gåtan är ämnad att göra, 7) konsonant. Orden i de hvarandra motsvarande väg- och lodräta raderna skola vara lika.

ONKEL SET.

NAMNARITMOREM.

- 7, 4, 9, 10, 8, 3 = }
 1, 2, 8, 5 = } mansnamn.
 1, 2, 4, 10 = }
 10, 8, 3, 2 = }
 7, 8, 9, 6, 2 = }
 1, 4, 10, 5, 8 = }
 7, 8, 9, 4, 2 = } kvinnonamn.
 4, 5, 10, 8, 3 = }

LÖSNINGAR

TULLIA.

TILL TIDSFÖRDRIFVET I N:R 7.

CHARADEN: Idun.
 ARITMOGRYFEN: Kungarne på Salamis: 1) Tscherkessien, 2) Gamla Upsala, 3) baronessa, 4) känguru, 5) Braun, 6) Urd, 7) gnu, 8) Greta, 9) Egypten, 10) kråka, 11) asp, 12) hal, 13) älg, 14) trana, 15) Glommen, 16) maskinist, 17) Gaurisankar.

VOKALFÖRÄNDRINGSGÅTAN: fri, fru, frö.

AKROSTIKONET: Albert Engström: 1) Arnold, 2) linne, 3) bibana, 4) extas, 5) rö-kare, 6) tribun, 7) elda, 8) neslig, 9) genom, 10) sakta, 11) trasa, 12) Ratan, 13) östra, 14) maskin.

KAPSELGÅTAN: Ratan, Trosa, Acka, Iller, Adige, Ill, Ida, Gent, Man, Sedan, Kama, Malaga, Slite, Erie, Etnä, Baden, Florens, Aral, Amäl, Romerike, Inn, Staffa, Vag, Viskan, Isar, Gera, Attika, Dal, Venden, Ems, Rom, Kans, Neva.

GÅTAN: Portnyckeln.

fl. böfnalla så bevekande på både vers och prosa, att L-ds i n: 6 af Idun breffläds-behandlande hjälteedikt »En vikings död» i sin helhet måtte införas i tidningen. Anagga de! — den urden barden tycks redan ha förvärfvat vännen och beundrare landet rundt, och stämningen för gymnasistlyriken tyckes vara i starkt stigande. Joppe Staaf har i de korta fragmenten i Idun sparat

»en skaldeed och nordisk kraft, som nordens viking alltid haft».

De kära Gåfletöerna ha gripits af deras »romantiska storslagenhet» och tro särskildt att dikten utmärkt passar för 16-åriga skol-flickor». Och en förtjust gammal Alingsås-tant har vid dess läsning till och med känt sig »mycket påmind om Tegnér's storslagna Fritiof!» Ma nu endast all denna hyllning icke slå vär hard allt för illa åt hafvudet! Och Idun vägar verkligen icke på sitt ansvar taga att genom flere citat ur den suggestiva dikten än ytterligare driva upp hans berömmelse. En liten smula plats i folk-gunsten få vi väl ändå reservera äfven åt de andra skalderna — en Heidenstam, Karlfeldt, Fallström och hvad de nu heter.

Marisqui. Torde så småningom kunna användas.

Mostr Karin. Ligger nog ännu i godt förvar på någon hylla, men när dess tur kan komma, är svårt att förutsäga.

En moder. Det lilla inlägget förtjänar beaktande och skall vid tillfälle placeras.

Eyck. — J. S. B. Måste tyvärr dela det sedanliga skaldeedet.

L. »Epilogen» blef också kort.

Dagmar. Idén är ju inte så oäfvnen, men utförandet allt för svagt.

A. S-n. Lämpar sig ej för Idun.

BREFLÅDA

REDAKTIONENS BREFLÅDA:

Grevin Atsög. »En melankolisk drömmare» — hm! Ruska upp er, unge man och tacka Idun, som sänkte ert »Svärmod» i djup, dit intet mänskligt öga tränger.

Origo. »Det döda är förlutet, det kommer icke mer...»

Rimmare synes allt för kort i växten att upptaga Snorres mantel.

Mångårig prenumerant. Bokhandlaren i fråga är ovillkorligen skyldig att fritt till-handahålla eder julnumret, då det tillkommer samtliga prenumeranter. Äfven halfårs och kvartals.

F. C. C. Passabelt — dock ej remarkabelt. Alltså måste vi afböja.

Th. W-ck H-n. Den lilla dikten synes oss »slå öfver» i sin starka affektation.

»En 16-årig skolticka för egen och 4 vän-innors del». »Joppe Staaf», »Gymnasist» m.

FYRTORNETS KONSERVER

GULD MEDALJ I GEFLE 1901

DELIKATESSER FÖR SMÖRGÅSBORDET:

ANJOVIS^{FYRTORNETS} i ostron.
 RADHES^{hushålls}

KAVIAR, RÖKT LAX
 HUMMERPASTEJ
 RÖKTA SARDINER
 RÖKT MAKRILL
 RÖKT SILL

m. fl. utmärkta inläggningar

REKOMMENDERAS!

fl. böfnalla så bevekande på både vers och prosa, att L-ds i n: 6 af Idun breffläds-behandlande hjälteedikt »En vikings död» i sin helhet måtte införas i tidningen. Anagga de! — den urden barden tycks redan ha förvärfvat vännen och beundrare landet rundt, och stämningen för gymnasistlyriken tyckes vara i starkt stigande. Joppe Staaf har i de korta fragmenten i Idun sparat

»en skaldeed och nordisk kraft, som nordens viking alltid haft».

De kära Gåfletöerna ha gripits af deras »romantiska storslagenhet» och tro särskildt att dikten utmärkt passar för 16-åriga skol-flickor». Och en förtjust gammal Alingsås-tant har vid dess läsning till och med känt sig »mycket påmind om Tegnér's storslagna Fritiof!» Ma nu endast all denna hyllning icke slå vär hard allt för illa åt hafvudet! Och Idun vägar verkligen icke på sitt ansvar taga att genom flere citat ur den suggestiva dikten än ytterligare driva upp hans berömmelse. En liten smula plats i folk-gunsten få vi väl ändå reservera äfven åt de andra skalderna — en Heidenstam, Karlfeldt, Fallström och hvad de nu heter.

Marisqui. Torde så småningom kunna användas.

Mostr Karin. Ligger nog ännu i godt förvar på någon hylla, men när dess tur kan komma, är svårt att förutsäga.

En moder. Det lilla inlägget förtjänar beaktande och skall vid tillfälle placeras.

Eyck. — J. S. B. Måste tyvärr dela det sedanliga skaldeedet.

L. »Epilogen» blef också kort.

Dagmar. Idén är ju inte så oäfvnen, men utförandet allt för svagt.

A. S-n. Lämpar sig ej för Idun.

EXPEDITIONENS BREFLÅDA:

F. S. »Varberg p. r. 1.60 pr gång.

H. F. »Halmstad. Insänd ytterligare 50 öre.

Till ärade köpare af DYNAMOL!

Enär till vår kännedom kommit, att några få fall inträffat, då **Dynamol** koagulerat, få vi härmed meddela, att vi efter nog-granna efterforskningar funnit denna **Dynamol** härröra från det parti, som följde med vårt öfvertagande af partiförsäljningen för Sverige, hvilken försäljning förut innehades af apoteket **Fläkta Örn** i Malmö. Ehuru de gjorda anmärkningarna icke torde vara att tillskrifva preparatet i fråga, utan måhända snarare vara beroende af beredningen och den mjölk, som därvid användes, ha vi dock — ytterst angelägna som vi äro att endast föra de bästa möjliga artiklar i marknaden — härmed velat anmoda Eder, att därest möjligen anledning gifves till anmärkning, Ni då torde hafva godheten och ofördröjligen på vår bekostnad sända oss preparatet i och för undersökning, i hvilket fall vi omgående till-ställa Eder askar med **Henrikssons Tekniska Fabriks** egna tillverkning, mot hvilken aldrig någon som helst anmärkning framställts.

Vi anse oss böra betona, att all **Dynamol**, innan den af oss utsläppes i marknaden, på det noggrannaste undersökes såväl beträffande rent praktiska försök som ock medels kemisk analys, och ha hvarken vi eller våra kontrollanter därvid funnit, att **Dynamolen** någonsin velat skära sig vid beredningen, vare sig det nu gällt vår egen tillverkning eller det af oss från **Fläkta Örn** öfvertagna partiet. Därför är det icke utan orsak, vi ansågo oss böra framhålla, att någon fel-aktighet ovillkorligen blifvit begången vid beredningen eller att något fel i den mjölk, som kommit till användning, föreligger.

Då härtill kommer att uppfödningstabellen är utarbetad af legitimerad läkare, hvar-jämte en ofantlig mängd läkare rundt om i landet, på det varmaste rekommenderat **Dyna-mol**, så är detta full garanti för densamma's öfverlägsenhet såsom näringsmedel för barn. Skulle deremot ett preparat af liknande sammansättning som **Mellins Food** föredra-

gas, finnes intet bättre sådant än **Stefanos**, som enligt analys är både näringsrikare, lättsmältare och billigare är **Mellins Food**.

Barn, uppfödda med preparaten **Dynamol** och **Stefanos** enligt den beskrifning, som gifves i den af oss utgifna broschyren »Några svenska diätetiska preparat», äro i afseende å kraftig utveckling och god hälsa fullt jämförliga med barn som närts med god och riklig naturlig modersmjölk.

Alla våra näringsmedel äro i sitt slag nutidens förnämsta. Detta medgifves ock af alla, som lärt fullt känna dem.

Henrikssons Tekniska Fabriks i Örebro afdelning för tillverkning af Medicinsk-diätetiska preparat.

Sundsvalls Enskilda Bank

2 A Kungsträdgårdsgatan 2 A.
 Sparkasseränta 4 proc.

Vykort från Skyttebazaren

i Arboga 7-9 mars, dels kromolitografi i fem färger, dels foto- och autotypier, samt handlaverade, afstämplade på bazaren expedieras mot 25 öre pr st. plus porto i frimärken efter snar rekvisition hos »Skytte-bazarens postkontor, Arboga».

KÖP LIPTONS TÈ!

Till Ärade Allmänheten.

Härmed få meddela, att vi till våra rese-och platsagenter nu utsända vår nya rikhaltiga vär- och sommarkollektion, som innehåller kläden, manufaktur, gardiner m. m., allt nyheter för säsongen, och kan hvar och en lätt öfvertyga sig om att priserna äro de billigaste i landet.

OBS! Ett mindre antal energiska agenter antagas.

Högaktingsfullt
H. ASCH & C:o.
 Engrossaffär.
 STOCKHOLM.

Fröjd åt de unga landet rundt

Kamraten

kan hvarje ungdomens vän bereda genom att för den ringa summan af 3 kr. för det nya året prenumerera på »Kamraten, illustrerad tidning för Sveriges ungdom», som då utkommer med sin 10:de årgång under redaktion af Frithiof Hellberg och Johan Nordling och under medverkan af flere bland vårt lands högst uppskattade ungdomsförfattare och tecknare. Med sitt omsorgsfullt valda och omväxlande innehåll är **Kamraten** lika väl ägnad för flickor som för gossar, hvilka i dess uppfostrande och lärariska uppsatser, i dess underhållande berättelser och skildringar från alla historiens, vetenskapsens och fantasins områden, i dess rikhaltiga afdelningar för idrott, slöjd och lekar, i dess talrika intressanta pristäfningar af skilda slag finna outtömliga källor af ädel underhållning och roande förströelse. Bland de många nyheterna i **Kamratens** innehåll för det kommande året kan nämnas en genom hela årgången fortlöpande följetong: »Dödshälans hemlighet», hvilken ovanligt spännande och intressanta äfventyrsberättelse med sina talrika illustrationer i bokhandelsvärde ensam motsvarar hela prenumerationspriset. Genom sin varmt fosterländska och verkligt ungdomsfriska anda har **Kamraten** i lika hög grad förvärfvat målmännens som ungdomens sympatier och därigenom för hvarje år allt mera befäst sin rangställning som

vårt lands erkänt bästa ungdomstidning.

FEMMAN

Illustrerad tidskrift för nytta och nöje — anordnar i sitt februarihäfte tre synnerligen originella och underhållande pristäfningar med en mängd praktiska priser i hvarje täfning. **OBS!** Den som före 10 mars till **Red. af FEMMAN**, Luleå insänder det vackraste vykortet med den originellaste täxten erhåller som första pris ett vackert guldur. Läs **FEMMAN**'s februarihäfte! Pren-pris: 2 kr. helt, 1: 20 halft år. Lös-nr: à 25 öre i cigarrbutiker och tidningskontor.

Vykort till billigt pris. 25 vackra sort. vykort erh. franko mot 1 kr. i frim. **FRITZ BJÖRNSSON, Ousby.**

OBS! Vykort efter särskild beställning endast 22 kr. pr 1000. Större beställn. rabatt. Prof mot 30 öre i frim.

Sänd 40 öre så erh. franko 12 st. fina blomsterkort med Edert namn. **Åhlén & Holm, Insjön.**

En begagnad, brukbar äggklädningsmaskin af mindre sort önskas köpa.

Ressällskap.

Ung dam, resvan och språkknugg, önskar ressällskap med en/dam af god familj till Paris i början af mars. Närmare meddelar Fru Louice Nordling, född Paterson. Vallhallavägen 13. Allm. tel. 127 67. Stulm.

Från Beijers Bokförlagsaktiebolag har utkommit:

Ny upplaga af Nataly von Eschstruths läsvärda arbete

Gåslisa.

En Hofhistoria.

Pris: 3 Kr.

Prenumerera å Barngarderoben!

Iduns Handarbetstidning

Gratis!

Konstnärliga originalmönster för läderplastik, gyllenläder, träskärning, glödrörning, pers-linnsmåning m. m. m. m.

erhålles gratis

om man prenumererar på

IDUNS MODETIDNING med planscher

som kostar 1.50 för kvartal, 5 kr. för år i närmaste postkontor, bokläda eller hos Iduns kommissionärer.

Guldmedalj i Gefle 1901

för

utmärkt grafisk konst

(illustrationstryck, litografi och kemigrafiska reproduktioner)

tillerkändes

IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI

En mindre bokhandel

öfverlätes nu genast eler till hösten. Svar sändes till M. M., under adr. S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm.

Hvarje häfte af »Moster Emmas Väfbok» kostar 1 krona 35 öre. Första häftet mottor. Andra häftet gardiner, promenad- och bruddräkter m. m. Erh. mot postf. från utg., adress Kudby.

Behagfull plastik, mjuka linier, genom nyttjande af ENGELSKA ANTI-CORSETS finnas hos Fru Grangren, Narvavägen 24. Rikstel. 5878.

Toiletpapper, af bästa kvalitet, sändes mot efterkrav i paket å 2 eller 5 kr. fraktfritt pr järnväg från Bäckhammars Nya Aktiebolag, adr. Värml. Björneborg.

Lektyr.

Ett antal äldre årgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erbjudas för dem, som fört ut äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af Idun, Stockholm, erhålles inom Sverige portofritt:

Table with 2 columns: Year/Issue and Price. Includes items like Idun 1892, Barngarderoben 1899, Kamraten 1894, etc.

Exp. af Idun.

Föreståndarinna

fullt kompetent att förestå en hushållsskola och med förmåga att hålla ordning och uppsikt i ett s. k. »Folkets Hus» å fabriksamhälle på landet, sökes.

Löneförmåner: 500 kr. pr år samt fritt vivre och bostad. Personlig inställelse eller ansökan jämte rekommendationer till Aktiebolaget Sjuntorp, adr. Upphärad.

Värdinna,

bildad, kompetent att sköta ett hushåll samt ett minderårigt barn, kan erhålla angenäm plats hos änking i landsortsstad. Den sökande bör vara omkring 30 år, musikalisk samt hafva ett godt lynne. Svar jämte fotografi, löneanspråk, referenser och betygsskrifter torde sändas under »B. W. T. 300», till Malmö-Tidningens kontor.

Värdinneplats

blir till våren ledig i vackert beläget tjänstemanshem på landet i mellersta Sverige för kompetent, huslig, frisk, bildad flicka i ålder 25-35 år med godt utseende och sätt, samt af god och aktad familj. Sökande torde uppgifva anspråk och referenser, sända fotografi och lämna fullständiga upplysningar till märket »Tjänstemanshem på landet» under adr. S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm.

Fullt kompetent föreståndarska för skolehushåll i Uppsala nu genast. Refer. ålder, villkor. Svar till Fr. Sjögreen, Kyrkogårdsg. 5, Uppsala.

Värdinna, musikalisk, omkring 30 år, för utmärkt god plats hos tjänsteman i stad. Nya Inackorderingsbyrå, Brunkebergsgatan 3 B, Stockholm.

Genom Nya Inackorderingsbyrå, Brunkebergsgatan 3 B, Stockholm, etabl. 1887, få bild. flickor, kun. i matlag., söm m. m. genast goda platser.

Kvinnlig korrespondent

erhåller anställning å större fabrikskontor i Södertelje. Sökanden skall vara fullständig kunnig i maskinskrifning, stenografi och tyska språket. Sökande, kunnig i engelska eventuellt franska, äger företräde. Betygs-afskrifter, referenser och fotografi, märkt »E. F. G. H.», under adress S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm.

Gudmundrå barnhemsförenings styrelse,

adress Kramfors,

söker föreståndarinna för nyinrättade, tidensliga och naturskönt belägna barnhemmet (12-18 barn). Lön 400 kr. jämte fritt vivre. Platsen bör tillträdas 15 april. Ansökningar åtföljda af kompetensintyg böra insändas inom februari månads utgång.

Husföreståndarinna.

Ett medelålders, bildadt fruntimmer, som kan förestå ett större hem på landet, erhåller anställning den 1 näst maj. Den sökande bör vara kunnig i finare matlagning och ha förmåga att med ordning och omtanke sköta hushållet med alla därvid förekommande göromål. Bästa rekommendationer fordras. Svar med fotografi, betyg och löneanspråk till »M. A.», Iduns exp.

LEDIG PLATS.

Sjuksköterskeplatsen, hufvudsakligen afsedd för smittosam sjukdom, i Piteå socken, med station i Ojebyn, för åren 1902-1904 för skolad sjuksköterska, sökes hos kommunalnämnden därstädes innan den 1 förstkommande mars.

Årlig lön 500 kr. jämte fri bostad och bränsle, dessutom i de flesta fall 50 öres dagaflöning vid tjänstgöring. 3 månaders ömsesidig uppsägning.

Vid ansökan skola bifogas: prästbetyg, läkareintyg att sökanden är frisk, bestyrkt afskrift af afgångsbetyg efter genomgången fullständig folkskolekurs och intyg öfver genomgången teoretisk praktisk kurs vid större sjukvårdsinrättning. Ojebyn den 31 jan. 1902.

Kommunalnämnden.

Karlskrona högre läroverk för flickor.

Till instundande hösttermin blifver en lärarinneplats ledig med hufvudsaklig undervisningsskyldighet i modersmålet, älfven på högsta stadiet. Sökande skall förete afgångsbetyg från högre lärarinneseminarium och läkarebetyg. Lön 1,200 kronor samt bidrag till pensionsinrättning. Ansökningar, ställda till föreståndarinnan, skola vara inlämnade före den 15 mars 1902.

Styrelsen.

Husföreståndarinna.

bildad, helst något musikkunnig, sökes af gammal ungarl i norrlandsstad, i god aktad ställning, referenser jämte fotografi till »Litet godt hem», under adress S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm.

LEDIGA PLATSER.

Hushållerska, skicklig uti såväl enklare som finare matlagning, slakt, bakning och syltning, erhåller plats instundande vårlfytting. Svar med afskrift af betyg samt uppgift om ålder insändes till »Hofsta egendom», per Bettna.

Bildad hushållerska

med erfarenhet i ett större landhushålls skötsel, skicklig i finare matlagning, bakning, konservering m. m.; frisk, redbar, ordentlig och intresserad af sitt arbete får plats 24 april på större egendom. Vidare genom brefväxling under märket »A. O. Södermanland», adress S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm.

LÄRARINNA,

snäll och barnkär, som kan undervisa en åtta års gosse i vanliga skolämnen till 2-dra klass i elementarskola, kan få varaktigt plats i aktad familj på landet. Den som är något kunnig i musik, sång och teckning har företräde. Svar med uppgift om lön och referenser torde före 1 mars d. å. insändas till »R. T.», p. r. Vartofta, om möjligt med fotografi.

ENKEL,

anspråkslös flicka, ej för ung, erhåller genast plats i liten familj i Värmland, att sköta enda barnet (1 år) samt hjälpa åt hush. Svar till »Värmländska», Iduns exp., Stockholm.

PLATSSÖKANDE

Landbrukaredotter, kunnig i linnesömnad och mycket intresserad af husliga göromål, önskar komma i treflig familj för att mot någon lön hjälpa till med hvad som förekommer inomhus. Önskar bli ansedd som medlem af familjen. Svar före 1 mars till »22 år», Kisa p. r.

En anspråkslös flicka, van vid skrif/göromål, önskar plats. Äfven villig biträda med husl. sysslor. Goda rek. Svar till »1902», Nyköping p. r.

KVINNIG GYMNAS,

som genomgått dir. Liedbecks institut, önskar mot fritt vivre plats i familj. Svar till »Lisa», Iduns exp.

MODIST söker plats för säsongen. Vore tacksam om någon vänlig person ville upplysa om lämplig plats för mode-aför. Svar till »Tacksam», Hesseholm.

EN UNG FLICKA, utan anspråk på lön, men som vill betraktas som familjemedlem, önskar gå frun tillhanda i bättre, helst troende hem. Sökanden är kunnig i handarbeten och något musikalisk. Svar till »Gerda», Hesseholm.

Ung bättre flicka önskar komma i godt hem, helst mot fritt vivre, för att lära hushåll. Kunnig i finare handarb., villig deltaga i lättare hushållsgöromål. Svar till »Vilg», p. r. Karlshamn.

En ung, bättre flicka önskar plats att vara behjälplig med inomhus förefallande göromål. Hälst mot fritt vivre, villig att äfven betala något. Vål kunnig i matl., bak m. m. Svar emot. tacks. märkt »30 kr.», Iduns exp.

Utländsk resa.

Snart tiugårig ung dam, som med utmärkt betyg genomgått fullständig åttaklassigt elementarläroverk och nu har plats från hvilken också godt betyg kan företes, söker att som sällskap och hjälp få följa ensam dam eller familj på längre eller kortare utländsk resa. Kan åtaga sig sekreteraresyssla och bokföring, men ägnar helst sina omsorger till dens trefnad och välbefinnande som vill använda henne i sin tjänst. Benägna svar motes tacksamt under adr. »Tyra», Iduns exp.

OBS.!

Ung bildad flicka önskar plats, helst på landet, såsom biträda vid skrifgöromål och som hjälp och sällskap i hemmet. Har genomgått 8-klassigt läroverk samt handelskola och är van vid skrifning och kontorsgöromål. Är äfven hemma i matlagning och bakning. Små pretentioner. Goda referenser. Svar till »Medlem af familjen 1902», Iduns exp.

En snäll, villig och pålitlig flicka, kunnig i sjukvård, önskar i sommar medföra någon sjuk till badort, eller och värda sjuk i hemmet. Svar »Sjuksköterska», Iduns exp.

En eller till våren söker bättre flicka plats att gå frun tillhanda, eller att på egen hand förestå mindre hushåll. Svar till »Norrlandska 30 år», Iduns exp.

Ung, bättre flicka, önskar plats i god fam. att gå frun tillhanda mot fritt vivre och att blifva ansedd som medlem af fam. Svar till »Pålitlig 1902», Iduns exp.

Bildad, praktisk flicka, kunnig i hushålls-, bestyr, sömnad m. m., ordentlig, pålitlig, pliktrogen, önskar plats. Svar »Arbet sam», Iduns exp. f. v. b.

UNG DAM,

bildad, sällskapsvan, med godt jämt lynne, önskade mot fritt vivre eller lön efter öfverenskommelse vistas några månader i fin bildad familj, helst på landet, såsom sällskap och hjälp. Kunnig i finare handarbeten och något målning. Snart svar emotes tacksamt af »E. V.», Gefle-Postens kontor, Gefle.

Plats i bättre hem att vara husmoder behjälplig med vård af barn och förfrigt deltaga i husliga göromål önskas mot någon lön, af flicka, som fört innehafv plats i god familj. Svar emotes tacksamt, märkt »M. 1902», Iduns exp., f. v. b.

Verkligt duglig och ordentlig bildad flicka, kunnig i matl., bakning, sömnad, handarbeten m. m., söker plats. Svar »Flit», Iduns exp. f. v. b.

Kvinnlig gymnas, med goda rek. och flerårig praktisk, önskar plats i familj på landet eller medfölja på resa. Svar till »M. H.», Iduns exp.

En flicka från landet önskar plats som barnsköterska. Sök. är van att sköta barn och kunnig i sömnad. Svar emotes under adr. »A. N.», Gefle, p. r.

OBS.!

En 18-årig flicka, med godt hem, frågar om någon äldre dam, herre eller sjuklig flicka, som ämnar resa till utlandet, skulle behöfva en flicka, som mot fritt vivre, vill följa med som sällskap och hjälp. Svar till »Lalla», p. r. Malmö, inom 14 dagar.

Värdinneplats

önskar bildad, anspråkslös flicka, van vid matlagning och alla sysslor som förekomma i ett hem, samt med vilja och förmåga att med ordning och sparsamhet sköta ett dylikt. Goda rek. finnas. Svar till »Hemternad», Iduns exp.

Enkel, huslig, bildad flicka önskar plats. Kunnig i matl., bak, sylt, söm. Arbet sam, hurtig. Svar »Fort färdig» under adr. S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm.

En ung flicka af god familj, intresserad af husliga göromål, önskar komma i en treflig familj på landet där ungdom finnes, för att mot någon lön hjälpa till med hvad som förekommer. Svar emotes tacksamt till »23 år», Iduns exp.

Ett ensamt fruntimmer af god familj, mellan 40 och 50 år, söker sig någon verksamhet. Hon är villig åtaga sig vården om ett hem hos någon ensam herre (eller fruntimmer). Svar till »E. C.», p. r. Askerund.

Värdinneplats i godt hem sök. af ett bild. fruntim., helst där barn finnas som behöfva vård o. tillsyn. Hjälptill läkrlas. o. musik kan lämnas, äfven villig bitr. vid skrifgö. Den sök. har godt sätt och utpräg. ord.sinne. Utm. ref. fr. föreg. platser. Svar till »Norrlandska», Gteb. postk. Göteborg p. r.

Bättre anspråkslös flicka önskar plats, Kunnig i enk. matlagning samt fullt hemmastadd i alla husliga göromål, är äfven van att handla barn. Svar motes tacksamt af »D. G. 24», Gumælii Annonnsbyrå, Malmö.

Tillfälle gifves för 2 å 3 unga flickor att grundligt lära sig sköta ett landhushåll, genom att tillsammans med ena dottern deltaga i väfnad, linnesömnad, matlagning, bak, tvätt m. m. Ett godt och vänligt hem i kommunikationsrik trakt. Pris pr månad 45 kr. Svar till »Husmoder», Kimstad p. r.

Inackordering på landet.

Ett 30-årigt, nervsjukt fruntimmer, önskar inackordering i familj på landet, där tillfälle gifves att deltaga i husliga göromål. Referenser önskas och gifvas. Svar till »Landet» med uppgift om pris m. m. torde insändas till Iduns exp.

Intelligent, musik- och språkbildad dam, med eget hem i Stockholm, exempelvis någon som vistas i hemmet för vården af sin moder eller fader, men som dessutom i samma hem kunde mottaga och ägna sitt intresse och vård af tvänne gossar, sökes till instundande år. Vistelsen under somnaren blir i Stockholms skärgård. Svar sändes med märket »Ingenjör S.», postkontoret, Linnégatan, Stockholm.

Inackordering i prästgård på landet önskas för en flicka, för att undergå konfirmation. Önskligt vore om tillfälle att biträda i hushållet mot reducering af priset. Svar afvakts tacksamt snarast möjligt af »Alice», Saltsjöbaden.

Inackordering erbjudes å naturskönt egendom i särdeles frisk trakt för ca 400 kr. pr år. Svar till »Vestkusten», Grohed, p. r.

Ett barn under 12 år erbjudes moderlig »vård» och god undervisning i bättre hem på landet, med centralt läge i skogsbygd. Svar till »Hem», Strengrnas, p. r.

Inackordering erbjudes en eller två unga flickor i familj på landet, till moderat pris. Svar till »Enkelt hem», Elfängen.

Herre eller dam, som för sin hälsas skull behöfver vistas på landet, kan få godt hem i naturskönaste trakt af Småland. Godt kost. Billig inackorderingsafgift. Vidare medd. källarmästaren L. Landelius, Kalmar.

En flicka från 2 å 3 års ålder, af bättre föräldrar får god inackordering i ett stilla hem på landet där inga barn finnas. Om vård ulofvas. Betalning efter öfverenskommelse. Svar med nödiga upplysningar till »C. R.-n», Jerna p. r.

PARIS. Godt familjepensionat. M:me Barré, 70 rue d'Assas, 6:ème arr. Svenska referenser.

Deutsche pension f. j. Damen.

M. Claudi, Celle (Hannover). Aufnahme jeder Zeit. Prima Referens. Prospective auf Anfrage!

Young Swedish Lady recommends a comfortable happy home in English Country Rectory, where she has been staying for the last seven months to learn English (Lessons given if desired). Good young society. Terms moderate. Address Mrs Atwood, Elsing Rectory, East Dereham. Norfolk. England.

Pellerin's Margarin
är bäst!

De bästa sidentygerna

erhåller man af förstklassigt råmaterial i solida färger. Den, som önskar ett godt, hållbart sidentyg, torde rekvrirera profver från den gamla väl renommerade Sidenfirman

E. Spinner & C:ie, Zürich

Nyheter i största urval direkt från fabriken.

(förr J. Zürrers sidenfabrik).

SPARA ÖGONEN!

Använd därför alltid
Barnängens Skrif- & Copiebläck
med dess milda, behagliga och för ögonen
alldeles oskadliga färg!
OBS.! Juryns 1:sta Guldmedalj i Lübeck 1895.
Guldmedalj i Bruxelles 1897.
Det enda bläck, som erhöill
Guldmedalj i Stockholm 1897.
Guldmedalj på Världsutställningen i Paris 1900.
OBS. Det enda icke franska bläck, som erhöill så
högt pris.

Sparkasseräkning

4 proc. ränta.

Nordiska Kreditbanken
1 Drottninggatan 1
Mynttorget 4 Drottninggatan 102
Hornsgatan 52.

MÖDRAR!

Professorn, greve C. Th. Mörner i Upsala, som analyserat "Allenburys" Food, rekommenderar detsamma som medel att förekomma s. k. Engelska sjukkan, samt säger vidare:

"Under sådana omständigheter finner jag preparaten (särskildt Milk-foods) förtjänta af användning, dels under förhållanden (längre sjöresor o. d.) då frisk mjölk öfverhufvudtaget icke kan erhållas, dels och framför allt vid barnauppfostrande, när moders-, resp. ammjölk ej står till buds".
Upsala i Oktober 1900.

C. TH. MÖRNER.
Med. D.r., e. o. Professor i Medic. och Fysiologisk Komf.
Äfven Allenburys Malted Food No 3, för svaga och sjuka rekommenderas.
Allenburys food säljes på apoteken samt i specialaffärer i parti genom A. W. Heland Rikstelefon 1191. Norrköping

Det bästa hvetemjöl

fås — till hushållsbruk — äfven i 5 kg. originalpåsar med bruksanvisning.

Capsuloids har kvaliteten och den noga kvantiteten af järn som blodet dagligen kan absorbera.

Capsuloids

frambringa en rikedom på nytt friskt blod, hvarigenom de förmå att bota anemi, bleksot, dålig matsmältning och förstoppning och alla andra sjukdomar, som härröra sig från en försvagad blodkonsistens.

Till Capsuloid Comp. 20/19 1901. Jag har intagit 4 1/2 ask Capsuloids och finner nu att det ständiga springandet upp och ned i trappan icke längre tröttrar mig det minsta, ehuru jag såsom hotelluppsare är strängt upptagen från kl. 7 på morgonen till midnatt och sällan får vistas i friska luften. Då Capsuloids så betydligt stärkt mina krafter, skall jag fortfara att bruka dem, till dess jag återvunnit en full komligt frisk ansiktsfärg.
Hötel Rydberg, Stockholm.

WILHELM HENCK.
Capsuloids erhållas å alla apotek å kr 2.50 pr ask. Enda fabrik Capsuloid Company. 21 Snow Hill, London.

Bord-Tennis

— eget fabrikat —

i finaste kvalitet, åtföljdt af bruksanvisning Kr. 7:50. Expedieras till landsorten mot efterkräf. Återförsäljare erhålla rabatt.

M. ZADIG, Malmö.

Böcker för damer!

Från Hälsovännens förslag utkommet:

Vår yttre människas vård eller hudens, hårets, skäggets, naglarnas och munnsens vård i friskt och sjukt tillstånd, med 25 teckningar och 125 recepter af dr. E. W. Wretling. Pris häft. 2 kr., kartonband 2,50 kr.

Kvinnans släktlif i normalt och sjukligt tillstånd. 4:de uppl. med 67 teckningar, af dr. E. W. Wretling. Pris 2,50 kr.

Handbok för sjukskötsel i hemmet, med 97 teckn., af dr. E. W. Wretling. Pris häft. 1,50 kr., kart 2 kr.

Våra barns fostran och vård, 2:dra uppl. med 24 teckningar af prof. Sev. Ribbing. Pris 2,25 kr.

Musikinstrument och strängar af alla slag levereras direkt från fabriken till billigaste priser under garanti.

Ernst Reinh. Voigt
Markneukirchen J. 38, Sachsen.
Kataloger på danska språket gratis och franko. Messingssextetter af tyska och svenska modeller

BRA! BILLIGT!

Promenaddräkter (Jaquet och Kjol) efter beställning af utm. goda varma tyger från 35 kr. i ett för allt.

FRU ÖRNS ATELIER,
19 Tunnelgatan.
Obs.! Bal- och Supedräkter. Välkänd, eleg. stil.

Tidaholms Fantasimöbler,

rikhalt. urval i fornnord. stil. Fullst. rumsmöblemang utföras i alla olika variationer efter order. Mod. mönster för glödbäddar o. kullerering uppläggas, glödbäddar verkställes. Begär prisuppgifter från Tidaholms Bruks Aktiebolag, Tidaholm. Försäljningsmag. Beridarebang. 27, Sthlm.)

Hårets vård. En frisör som under 50 års tid vid utförliggen af sitt y ke användt många i handeln förekommande både in- och utländska hämedel, skriver: att mot seborrhé, mjäll och dylikt hvaraf hårets affallande beror, finnes intet så verksamt som Ziwertz' Extrait Vegetal. Finnes till salu hos frisörer och i välfournerade parfymbodar samt hos Kongl. Hofleverantör J. A. Ziwertz i Göteborg. Återförsäljare erhålla rabatt.

Allm. telefon: 8 68, 47 35, 47 36.

Rikstelefon: 1 79.

Olaus Olssons Kolimport-Aktiebolag

etableradt i Stockholm 1880.

1:a Anthracit.

Hushållskol. Cokes. Briketter.

Ypperligaste morgondryck för gamla och unga!

Lactoserincacao

(Närsalts cacao).

Välsmakande, Hälsosam, Närande.

Rik på s. k. "Närsalter", förordad af Hrr Läkare och på grund af analyser fördelaktigt omnämnd i Svenska Läkarsällskapets Tidskrift "Hygiea". Försäljes hos hrr specierhandlare.

A.-B. Th. Winborg & Co.,

Kongl. Hofleverantörer

STOCKHOLMS INTECKNINGS-GARANTI-AKTIEBOLAGS

BRAND- och DYRKFRIA

FÖRVARINGSHVALF

(Öppna alla söckendagar kl. 1/2 10-4)

innehållande ca 1,650 st. skåpäck. Årlig hyra för fack, beroende af storleken, 20, 25, 35, 50 kronor. Testamenten, gåfvobref och dylika handlingar emottagas till förvaring; äfvenledes emottagas värdepapper i öppet förvar.

Hernösands Ensk. Bank

Kungsträdgårdsgatan 16.

Sparkasseräkning — Kassafack.

från 15 kronor för år.

Värdehandlingar mottagas till förvaring och förvaltning af Notariatsafdelningen.

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.

Stenkol, Cokes

Anthracit

Varumärke.

Carré-Briketter.

Varumärke.

Kontor:

Rikst.
4 27
22 20
20 12

22 Skeppsbron 22
5 Strandvägen 5
1 Parmmätaregatan 1

A. Tel.
22 88
60 19
61 98

Margarin-Aktiebolaget ZENITH'S

Gräddmargarin och Vanliga Margarin.

Högsta märket, gräddmargarin kvaliteten Zenith, är i smak och arom samt lämplighet för bak och mallagning fullt jämförlig med finaste natursmör.

Högsta utmärkelse, Guldmedalj, i Gelle 1901.

Polytekniskt Institut * Friedberg i Hessen vid Frankfurt a. M.

Program kostnadsfritt. Pröfnings-kommissar.

I. Industri-Akademi för maskin- elektro-byggnads-ingenjörer och byggmästare. 6 akademiska kurser.

II. Teknikum (mellan-fack-skola) för maskin och elektrotekniker. 4 kurser.

Aktiebolaget

Stockholms Diskontobank,

Hufvudkontor: Regeringsgat. 1,

Afdelningskontor: Hötorget 8.

Högsta depositionsränta ... 4 1/2 %

Sparkasseränta 4 %

Checkräkningsränta 2 %

Kreditivränta 5 %

Bankaktiebolaget

Stockholm—Öfre Norrland,

6 Drottninggatan 6.

Hushållräkning 4 %.

Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Göteborgs

Enskilda Bank

Brunkebergstorg 12.

Sparkasseränta 4 proc.

Första klass Privathotell

en och två trappor upp

8 Birger Jarisgatan (f. d. 10),

Stockholms fornämsta gata,

Rikstelefon 44 01. — Al m. Telefon 125 39

Edla Carlsson.

Pallas Hotell

37 Klarabergsgatan 37

Rikstel. 44 83. Allm. Tel. 60 41.

Rekommenderar 30 väl möblerade rum,

elektrisk belysning och nutidens alla bekvämligheter. Betjening möter vid alla tåg.

Knut Fagerström

Hufvudvärk.

Vid många fall af nervös hufvudvärk medför fuktandet af hufvudet med dr P. Häkansson Salubrin och inandning af Salubrin lindring.

Ofta uppträder hufvudvärk såsom en följd af att vara kall om fötterna eller samtidigt därmed. På grund af Salubrins gynnsamma inverkan på hudsystemet plågar fötternas fuktande med Salubrin kvällar och morgnar göra god verkan. Då hufvudvärk uppträder i förening med trög aföring, har i en del fall åstadkommit förbättring medelst lavenang med starkt utspädd Salubrin (1 tesked Salubrin blandadt med ett halft eller helt dricksglas vatten).

Tydiligen bör man icke uraktlåta att anlita läkares råd, allra helst som hufvudvärk kan härleda sig från många olika anledningar.

Salubrin tillhandahålles i parfym-, specier- och färgaffärer. I parti hos Geijer & C:o, Stockholm.

Nätt och lönande affärsverksamhet!

Med 200 kr. uppsättes

Vatten- & Lemonadfabrik

Fackkunskap obehöflig. Obetydligt utrymme. Skrif till

F. Th. Frostenson, Malmö.

Praktisk Trädgårdsskola för kvinnor

börjar d. 15 april. Elever emottagas ur alla samhällsklasser.

Prospekt sändes på begäran af

Fröken I. SCHMIDT,

Karlshamn.

Sibbe Malmbergs

Fotografateljé

6 Barnhusgatan 6

Artistiskt utförda porträttförstorningar

m. m. Allm. tel. 164 27.